

CURIERUL ADVENTIST

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii lui Hristos ■ Iulie 2008

STOP ACCIDENTELOR...

Rugăciunea are prioritate

**PE
DRUMUL
SPRE
CASĂ**

4

16

14

26

31

SUMAR

Editorial

3 Deschiderea inimii

Gabriel Dincă

Devoțional

4 O metaforă a rugăciunii

Norman Johnson

Spiritual

7 Stop accidentelor... rugăciunea are prioritate

Laurențiu Gherghe

Experiențe

9 Aruncă-ți pâinea pe ape!

Tudora Crăciun

Din viața bisericii – Conferința Oltenia

10 O preoție împăratească

Daniel Delcea

11 În mâna lui Dumnezeu

Viorel Răducanu

12 Investiții pe termen lung

Aurel Neațu

13 Asociația Pastorală și Evanghelizarea

Ciprian Crăciun

14 Tineret... pentru vremuri ca acestea!

George Șchiopu

15 Pregătind cetățeni ai Noului Ierusalim

Constantin Popescu

16 În prima linie!

Daniel Andrei

Interviu

12 Păstrând viziunea Sa!

Gabriel Dincă

Spiritual

20 Pe drumul spre casă

Georgel Părlitu

Experiențe

24 Ieri, l-am cunoscut pe românul...

Valeriu Petrescu

Sănătate

26 Melatonina și... spiritualitatea

dr. Ionel Bratu

Știri

28

Pagina copiilor

30 Micii voluntari

Beatrice Lăpădat

De la inimă la inimă

31 Pierduți... în casa Domnului

Teodor Huțanu

CURIERUL ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii Adventiste
de Ziua a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul nostru Isus Hristos, prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, prin prezentarea de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în revenirea Lui pe curând.

Anul LXXXV, IULIE 2008

Redactor-șef: Gabriel Dincă

Consultanți:

Teodor Huțanu, Emilian Niculescu,
Ioan Câmpian-Tătar,
Teofil Petre, Marius Munteanu,
Daniel Delcea, Szász Ernest,
Mihai Maur, Csabai Gyula László

Colaboratori speciali:

Lucian Cristescu, Viorel Dima,
George Uba, Valeriu Petrescu,
Cristian Modan, Magyarosi Barna,
Teodora Goran

Director: Iacob Pop

Corectură: Lavinia Goran

Grafică și tehnoredactare: Liliana Dincă

Adresa redacției:

Curierul Adventist,
str. Labirint 116,
Oficiul poștal 20,
cod 74124 – București
E-mail: curierul@adventist.ro
Web site: www.adventist.ro

Imprimare:

Casa de Editură „Viață și Sănătate”,
Str. Valeriu Braniște nr. 29,
Tel. 323 00 20; 323 48 95;
Fax. 323 00 40

ISSN 1220-6725

Deschiderea inimii

Una dintre cele mai mari binecuvântări în viața de credință este comuniunea cu Dumnezeu. Edwin Gelafar spunea: „Rugăciunea nu este o deschidere a gurii, ci este o deschidere a inimii. Ea nu este o revărsare a minții, ci o revărsare a sufletului. Ea nu este un eseu, ci o conversație.”

Cu toate că suntem foarte ocupați, nu putem renunța la o viață de rugăciune după cum nu putem renunța la respirație. Nimeni nu spune că nu mai respiră, pentru că nu are timp. Însă, a sta de vorbă cu Tatăl nostru ceresc nu este o obligație religioasă, ci un privilegiu și o mare binecuvântare pentru noi. Spun binecuvântare pentru că prin rugăciune noi putem primi iertare pentru păcatele noastre, pace sufletească în locul frământărilor și multă putere și încurajare de la Dumnezeu pentru a trece prin toate problemele vieții.

Din aceste considerente vitale pentru viața spirituală, apostolul Pavel i-a sfătuit pe credincioșii din timpurile sale: „Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri” (Efes. 6,18), „stăruți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri” (Col. 4,2), „rugați-vă neîncetat” (1 Tes. 5,17).

Poate că unii dintre noi vor spune: Este adevărat că apostolul Pavel i-a sfătuit pe credincioșii din vremea lui, și implicit și pe noi, să se roage, dar cum ar trebui să fie aceste rugăciuni pentru a fi acceptate? De multe ori m-am rugat și nu am primit niciun răspuns.

Nu este ușor să răspunzi la asemenea întrebări, dar este foarte important pentru cel care se roagă să înțeleagă modul în care Dumnezeu răspunde rugăciunilor copiilor Săi. Este bine să știm ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu despre felul cum ar trebui să fie rugăciunile noastre pentru a fi primite la tronul Tatălui nostru ceresc. Simți că rugăciunile tale sunt ineficiente? Te întrebi dacă Dumnezeu chiar ascultă rugăciunile tale? Pentru ca rugăciunile noastre să primească răspunsul divin, Biblia ne spune că ele trebuie să fie făcute:

- **cu credință** – „Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi” (Mat. 21,22). Apostolul Iacov ne spune că trebuie să avem credință atunci când ne rugăm și să nu ne îndoim deloc. Dacă nu respectăm acest sfat, el ne spune că „un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale” (Iacov 1,5-8).

- **într-un spirit de umilință** – Exemplul vameșului și al fariseului ne arată cum afectează un spirit nepotrivit comuniunea noastră cu Dumnezeu. Mai mult decât atât, Scriptura ne spune că „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți” (Iacov 4,6).

- **în armonie cu voia lui Dumnezeu** – De multe ori rugăciunile noastre nu primesc răspuns pentru că ele arată mai mult preocuparea față de voința noastră decât de voința lui Dumnezeu. „Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu

gând să risipiți în plăcerile voastre” (Iacov 4,3). Numai atunci când cerem ceva în armonie cu voința divină vom fi ascultați. „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă” (1 Ioan 5,14).

- **într-un spirit de mulțumire** – „În orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri” (Fil. 4,6). Mulțumirea este o atitudine potrivită pentru oricine se roagă, pentru că în acest mod este exprimată credința și recunoștința noastră. „Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos” (Efes. 5,20). Desigur că nu este ușor să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru toate lucrurile decât atunci când noi credem, cu toată ființa noastră, că acestea lucrează spre binele nostru. (Rom. 8,28)

- **cu stăruință** – Acest lucru este subliniat de Isus prin parabola prietenului stăruitor (Luca 11,5-10) și prin parabola judecătorului nedrept (Luca 18,1-8). Stăruința în rugăciune este manifestată și de Isus în Grădina Ghetsimani, când „S-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte” (Mat. 26,44), și de apostolul Pavel, care s-a rugat de trei ori ca Domnul să-i ia țepușul (2 Cor. 12,8), și de biserica primară, care ni se spune că „ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni”. (Fapte 2,42)

- **în Numele lui Isus** – Aceasta înseamnă mai mult decât a aminti Numele lui Isus la fiecare frază, înseamnă a crede că Isus este singura cale prin care noi putem ajunge la Tatăl și El este Marele nostru Preot care mijlocește pentru noi. (Efes. 5,20; Ioan 14,6; Ev. 7,24,25)

Gândindu-ne la toate aceste lucruri importante ale rugăciunilor noastre, trebuie să recunoaștem că posibilitatea de a ne deschide inima lui Dumnezeu și a primi răspunsuri la cererile noastre este într-adevăr una dintre cele mai frumoase experiențe ale vieții spirituale. Sunt ocazii când Dumnezeu spune „da” la cererile noastre, în alte situații spune „da, dar nu încă” sau „da, dar nu așa cum ai aștepta tu”. Trebuie să nu uităm că metodele și gândurile lui Dumnezeu sunt adesea cu totul diferite de ale noastre (Is. 55,8,9), dar, chiar și în astfel de situații sau chiar și atunci când răspunsul Său este „nu”, noi trebuie să ne încredem în Dumnezeu, pentru că El știe tot ce este mai bine pentru noi. Deși poate nu înțelegem tot ce se întâmplă în viața noastră sau cum răspunde Dumnezeu la frământările și strigătele noastre, putem să ne încredem pe deplin în făgăduințele, călăuzirea și iubirea Sa. ■

Gabriel Dincă este redactorul-șef al revistei „Curierul Adventist”.

O metaforă a rugăminții

NORMAN JOHNSON

Evanghelistul Henry Feyerabend povestește în cartea sa, *Slices of Life (Feliile din viață)*, despre un automat de cafea care, într-o zi, nu a mai funcționat corect. După ce introduceai monedele, ieșeau cafeaua, laptele și zahărul și, la urmă, paharul! Automatul acesta avea toate ingredientele necesare, dar le așeza într-o ordine greșită și, prin urmare, era nefolositor. Mă gândesc că uneori și noi facem la fel în ceea ce privește relația noastră cu Isus.

„Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este secretul puterii spirituale. Niciun alt mijloc al harului nu o poate înlocui și nu poate păstra sănătatea sufletului...”

Dacă neglijați practica rugăciunii sau dacă vă rugați din când în când, după cum vi se pare convenabil, vă veți pierde legătura cu Dumnezeu.”

(Ellen White *Slujitorii Evangheliei*, p. 189)

Ellen White a făcut o afirmație care m-a intrigat mult timp. Ea scrie: „Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este secretul puterii spirituale. Niciun alt mijloc al harului nu o poate înlocui și nu poate păstra sănătatea sufletului. Rugăciunea aduce inima într-o legătură directă cu Izvorul vieții și întărește mușchii și încheieturile experienței religioase. Dacă neglijați practica rugăciunii sau dacă vă rugați din când în când, după cum vi se pare convenabil, vă veți pierde legătura cu Dumnezeu. Însușirile spirituale își vor pierde vitalitatea, iar experiența religioasă va fi lipsită de sănătate și vigoare.” (*Slujitorii Evangheliei*, p. 189)

„Rugăciunea este respirația sufletului.” Întrebându-mă dacă ideea aceasta poate fi întâlnită în Biblie, am început să fac o căutare rapidă a cuvintelor „respirație”, „respiră” etc. Am găsit imediat un pasaj care mi s-a părut semnificativ, Plângerile lui Ieremia 3,55.56: „Dar am chemat Numele Tău, Doamne, din fundul gropii. Tu mi-ai auzit glasul: ‘Nu-ți astupa urechea la *suspinele* [în engl. *breathing* – *răsuflare*, *respirație*, n. trd.] și strigătele mele.” Se pare că Ieremia, autorul acestor cuvinte, a exprimat aceeași idee ca și Ellen White.

În încercarea de a compara rugăciunea cu respirația, am luat pe rând (poate pe un ton glumeț) câteva dintre întrebările, nemulțumirile, pretextele și problemele comune, pe care le invocă oamenii când vine vorba de rugăciune, și am încercat să aplic aceste obiecții la respirație. (Am folosit unele ilustrații proprii, iar pe altele le-am preluat de la alții.)

De câte ori trebuie să respir pe zi?

Iată o întrebare cam absurdă, nu-i așa? Totuși, oamenii își pun întrebarea: „De câte ori să mă rog, pe zi?”

Pentru o persoană sănătoasă și activă, respirația este un act natural. Nu trebuie să ne gândim la aceasta; vine de la sine. Și respirăm tot timpul. În 1 Tesaloniceni 5,17, Pavel ne spune să ne rugăm neîncetat. Dacă avem o viață creștină sănătoasă, nu va trebui să ne propunem să ne rugăm neîncetat; acest lucru va avea loc în mod automat.

Gândiți-vă la următorul pasaj din scrierile lui Ellen White: „Cel care Îl primește pe Hristos printr-o credință vie... are o relație vie cu Dumnezeu... El poartă cu el atmosfera cerului, adică harul lui Dumnezeu, o comoară pe care lumea nu poate să o cumpere...” (*Conflict and Courage*, p. 79). Dacă am inspira cu toții permanent din această atmosferă, am avea o viață creștină cu mult mai sănătoasă. Nu numai că trebuie să ne rugăm întotdeauna, ci și oriunde ne aflăm. Pavel spune în 1 Timotei 2,8: „Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc...”

Trebuie să respir, chiar dacă nu simt nevoia?

Geneza 2,7 ne spune: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul

s-a făcut, astfel, un suflet viu.” Fără „suflarea de viață” de la Dumnezeu, oamenii nu ar putea trăi. Și nu avem nevoie de un doctor, ca să știm că, dacă ființa vie nu mai respiră, înseamnă că a murit.

Același lucru este valabil și în ceea ce privește respirația spirituală. Dacă încetați să mai respirați, din diverse motive, veți muri. Ocaziile când nu simțim nevoia după rugăciune sunt ocaziile în care avem cea mai mare nevoie de rugăciune.

Nu am timp să respir

„Nicio altă viață nu a fost împovărată cu muncă și răspundere ca viața lui Isus; și, cu toate acestea, cât de des Se ruga El! Cât de constantă era comuniunea lui cu Dumnezeu! Mereu și mereu, în istoria vieții Sale pământești, se găsesc rapoarte ca acestea: ‘Pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat și S-a dus într-un loc pustiu. Și se ruga acolo’. Oamenii se strâneau cu grămada ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Iar El Se ducea în locuri pustii și Se ruga’. În zilele acelea, Isus S-a dus în munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu’ (Marcu 1,35; Luca 5,15-16; 6,12).” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 292)

Dacă Isus, singurul Om fără păcat, care a trăit vreodată pe acest pământ, avea atât de multă nevoie de rugăciune, cu cât mai multă nevoie avem noi să ne rugăm!

Cât timp să respir?

Unii dintre noi se luptă să petreacă timp suficient în rugăciune. Avem impresia că nu prea avem ce să-I spunem lui Dumnezeu. Dacă aveți această impresie, încercați să vorbiți cu Domnul despre ceea ce vă spune *El*. Când citiți din Cuvântul Său și când vorbiți cu El despre ceea ce ați citit, este ca și cum ați trage aer în piept.

V-ați descurajat vreodată când ați auzit că unele persoane petrec în rugăciune patru sau cinci ore zilnic? Motivul poate fi acela că vă luptați să vă rugați mai mult de 15 minute! (Și eu am trecut pe aici.) Este minunat să ascultți experiența creștinilor devotați rugăciunii, dar nu trebuie să uităm că fiecare individ trebuie să respire potrivit cu nevoile lui. Știm că respirația se intensifică în mod natural odată cu activitatea. Dacă nu mă rog ca Martin Luther, probabil că nici nu trăiesc la fel ca el.

Dacă mă împiedic și cad, să mai respir?

Mulți oameni se descurajează când cad în păcat. În consecință, ei nu se mai roagă. Dar, atenție: „Nu-l voi izgoni niciodată pe cel care vine la Mine” (Ioan 6,37, traducerea autorului). Biblia spune despre Isus: „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă împreună cu ei” (Luca 15,2). Ioan ne scrie că nu ar trebui să mai păcătuim, căci „dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit”

(1 Ioan 2,1). Trebuie să venim înaintea lui Isus orice s-ar întâmpla, chiar și atunci când păcătuiți. *Mai ales atunci când păcătuiți.* Nu uitați 1 Ioan 1,9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.”

Dacă oamenii râd de mine, să mai respir?

Potrivit cu 2 Timotei 3,12, „toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizonieri”. Fiți siguri că dacă „respirația” voastră este eficientă, Diavolul va face tot ce îi stă în putință ca să renunțați.

Pavel și Sila, după părerea unora, aveau toate motivele să fie descurajați și să nu se mai roage. Fuseseră bătuti fără să fie judecați și se aflau în închisoare. Însă în Fapte 16,25, ni se spune că, „pe la miezul nopții, [ei] se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu”. Dumnezeu le-a văzut credința și le-a dăruit nu numai libertatea, ci și privilegiul de a-l conduce la Isus pe temnicer împreună cu toată casa lui.

Isus a zis: „Binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi” (Luca 6,28). Când se abate asupra noastră persecuția, în oricare formă a ei, trebuie să vedem în ea o chemare la rugăciune.

Dacă nu cunosc tehnicile, dacă nu respir ca „experții”, să mai respir totuși?

Gândiți-vă la Romani 8,26. Aici ni se spune că „Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” Cu alte cuvinte, indiferent de felul în care sună rugăciunea mea, Duhul Sfânt o va face să sune frumos înainte să ajungă la cer.

Nu poate pastorul să respire pentru mine?

Îmi amintesc că, într-o vară, pe când mă aflam într-o biserică din Alberta de Nord, pastorul de acolo mi-a povestit că cineva i-a spus ceva de genul: „Eu plătesc instalatorul ca să facă reparațiile în locul meu, îl plătesc pe electrician ca să se ocupe de partea electrică în locul meu și vă plătesc pe dumneavoastră ca să vă rugați pentru mine.” Atitudinea aceasta este semnul că relația cu Isus nu este sănătoasă. Dacă vreți să trăiți, trebuie să respirați pentru voi înșivă. Nu există altă cale.

Ce fac dacă respirația nu corespunde cu așteptările mele?

Singurul scop al respirației este menținerea vieții. Odată, un predicator a spus: „Dacă vă rugați ca să primiți răspunsuri, nu după mult timp veți înceta să vă mai rugați!” Dumnezeu vrea să vă răspundă – și chiar vă răspunde – la rugăciuni. Dar, dacă acesta este singurul motiv pentru care vă rugați, Diavolul nu trebuie decât să aștepte. De multe ori, cerem anumite lucruri despre care Dumnezeu știe că nu sunt bune pentru noi. Dar El ne iubește mult prea mult ca să ne dea tot ce dorim. Un verset la care să meditam în această privință este Iacov 4,3: „Cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.”

De asemenea, ascultarea este importantă ca să primim răspuns la rugăciune. Ioan a scris: „Și orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui” (1 Ioan 3,22).

Să nu uităm că motivul primordial pentru care respirăm este menținerea vieții.

Există vreo situație în care putem sau în care este necesar să respirăm pentru alții?

„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5,14,16).

În ceea ce privește respirația pentru alții, respirația gură la gură este cea mai benefică pentru cel în necaz, dacă eforturile noastre de a-l resuscita au început *înainte* ca moartea să intervină. Mă întreb câte persoane am putea salva, dacă am face tot ce putem să-i *menținem* în viață, în loc să așteptăm până în ultima clipă și să încercăm să-i readucem la viață când au murit din punct de vedere spiritual. Pastorul înfățișat în Luca pleacă în căutarea oii pierdute imediat. Să urmăm exemplul lui.

Există lucruri care m-ar putea împiedica să respir?

În Proverbe 28,9, ni se spune: „Dacă cineva își întoarce urechea, ca să n-asculte Legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă.” Este dificil să stai de vorbă cu cineva care nu vrea să asculte. Dacă noi nu îl ascultăm pe Dumnezeu, de ce să ne așteptăm ca El să ne asculte? Dacă noi nu vrem să ascultăm, El nu ne va spori vinovăția, dăruindu-ne mai multă lumină pentru care să ne tragă la răspundere în ziua judecății.

În 1 Petru 3,7, apostolul ne spune: „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.”

Putem deduce că modul de viață din cămin are un efect asupra vieții de rugăciune!

De unde știu că respirația mea este eficientă?

Sunteți în viață? Ați găsit pacea care întrece orice cunoștință? Isus vă stăpânește gândurile? Aveți dorința de a le vorbi despre Isus și altora?

Dacă ați răspuns pozitiv la toate aceste întrebări, atunci înseamnă că respirați eficient, că vă rugați eficient. Și, dacă mai aveți încă dorința de a-L însoți pe Isus îndeaproape, atunci continuați să respirați: mai sunteți încă în viață!

„Întunericul celui rău îi învăluie pe aceia care neglijează rugăciunea. Șoaptele ispititoare ale vrăjmașului îi amăgesc la păcat; și toate acestea, pentru că ei nu folosesc privilegiile pe care li le-a dat Dumnezeu prin rânduiala divină a rugăciunii. De ce oare copiii lui Dumnezeu sunt atât de reticenti și de lipsiți de dispoziția de a se ruga, deși știu că rugăciunea este cheia cu care mâna credinței deschide tezaurul cerului, unde se află depozitate resursele inepuizabile ale Celui Atotputernic?” (*Calea către Hristos*, p. 86) ■

*Traducere: Loredana Sârbu
Adventist Review, aprilie 2008*

*Norman Johnson este
pastor în Biserica
Adventistă din British
Columbia, Canada.*

LAURENȚIU GHERGHE

Cu perspectiva Golgotei în mintea și în sufletul Său, Isus își cheamă ucenicii mai familiar ca niciodată în Grădina Ghetsemani, în multe ocazii, loc al odihnei și al părtășiei lor. Pe măsură ce Se apropie de locul poposirii, Isus devine din ce în ce mai tăcut. Ucenicii au observat schimbarea de spirit a Maestrului lor, dar nu au îndrăznit să-L întrebe. Isus, spune pana inspirată în cartea *Hristos, Lumina lumii*, p. 573, „... avea simțământul că este despărțit de lumina care-L susținea, a prezenței lui Dumnezeu”.

Nu departe de intrarea în grădină, Isus îi roagă pe ucenicii Săi: „Sedeți aici până Mă voi duce colo să Mă rog; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine” (Matei 26,36.38).

Nedreptate? Părtinire?

Împreună cu Isus merg Petru, Iacov și Ioan, tovarășii Săi cei mai apropiați, martorii slavei Învățătorului lor de pe munte, cei ce îi văzuseră pe Moise și pe Ilie și auziseră vocea din ceruri, cei care, de multe ori, Îl însoțiseră în rugăciune pe Isus, în locul acela răcoros și liniștit. De ce însă ceilalți ucenici sunt lăsați deoparte? O nedreptate? Părtinire? Nimic din acestea două, ci doar preocupare plină de dragoste față de scumpii Lui ucenici.

„Hristos nu putea suporta ca ei să fie martori ai chinului Său de moarte” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 574). Rămâneți aici dragii mei, dar nu dormiți, ci vegheați împreună cu Mine!

Isus nu a mers însă atât de departe, ca să nu poată fi auzit sau văzut. Avea nevoie de ei, să-i vadă, să-i simtă că sunt acolo cu El. Urma să sufere ca om urmările crunte ale păcatului și mânia Tatălui împotriva acestuia, neputând să se folosească de niciun atribut divin pentru a scăpa.

Rugăciune pentru Isus!

Până la Ghetsemani, Isus fusese Mijlocitor pentru alții. Acum dorea ca cineva să mijlocească pentru El, în rugăciune, să-L susțină în teribila Sa temere, că pierderea legăturii cu Tatăl Său

L-ar putea determina să renunțe la lupta pentru mântuirea omului. Diavolul era acolo, insuflându-I ideea Mântuitorului că, dacă va continua să lupte pentru niște bieți muritori și va deveni garantul mântuirii lor, „despărțirea de Tatăl Său avea să fie veșnică.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 575)

Respingerea Lui ca Mesia, viitoarea nerecunoștință a oamenilor față de opera mântuirii, descurajanta slăbiciune spirituală a ucenicilor în fața provocărilor ulterioare ale lucrării constituiau gânduri chinuitoare ce măcinau sufletul încercat al Domnului nostru, sub influența puternică a veșnicului Său oponent. Prin experiența grădinii, Isus devine cea mai înaltă provocare la rugăciune autentică și trăire duhovnicească onestă. „Priviți-L cântărind prețul ce trebuie plătit pentru mântuirea celor păcătoși. În agonia Sa, El se prindea de pământul rece ca și când ar fi vrut să împiedice despărțirea de Tatăl Său.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 575)

Rugăciune dormită

În suferință, inima omenească dorește cu ardoare înțelegere și simpatie. Isus Se scoală cu greu și vine la ucenici cu speranța înviării Sale prin responsabilitatea veghetoare a prietenilor Săi, dar totul se întuneacă parcă și mai mult în inima Sa, pentru că de trei ori „i-a găsit dormind” (v. 40). Iubirea față de Isus ar fi trebuit să-i păstreze veghetori. Cu hotărârea sfântă de a merge până la capăt în opera mântuirii, întipărită pe fața Lui plină de sudoare și de sânge, Isus Se prăbușește pe pământul umed. Tatăl suferea cu Fiul Său. Unde erau ucenicii? Dormeau!

„În cer era liniște. Niciun instrument nu mai cânta. Toți priveau cu uimire și reverență. În acele momente de cumpănă ale hotărârii, îngerul puternic al lui Dumnezeu Tatăl a coborât pentru a-L încuraja pe Mântuitorul.” Chinul lui Isus nu a încetat, dar descurajarea și dezamăgirea L-au părăsit. Îndreptându-se către ucenici, le spune: „Dormiți de acum și odihniți-vă. Iată că a venit ceasul ca Fiul Omului să fie dat în mâinile păcătoșilor. Sculați-vă, haidem să mergem...” (v. 45. 46)

Stop accidentelor...

Ne este teamă de accidente. Nu le dorim, dar... se întâmplă din cauza noastră sau a altora. Ucenicii au trăit în Ghetsemani un accident pe tărâm spiritual: lipsa rugăciunii și a vegherii responsabile. Motivele acestuia pot fi multe: neînțelegerea momentului crucial al Planului Mântuirii și a lucrării lui Isus, oboseala, rutina, nemulțumirile, superficialitatea etc. Isus i-a înțeles și i-a iubit până la capăt.

Ai avut accidente în viața ta spirituală? Dacă da, știi sigur că răspunsul pentru evitarea lor este **rugăciunea**? Și mai știm că El ne iubeste în ciuda oricărui accident din viața noastră. Cauzele accidentelor spirituale din viața noastră sunt multiple. De nenumărate ori, am observat pe marginea șoselelor panouri cu mesajul „**Stop accidentelor. Viața are prioritate**”, dar am trecut pe lângă ele doar mulțumit că era necesar și potrivit să se afișeze un astfel de mesaj. Însă când ne oprim din viteza și graba noastră cea de toate zilele, descoperim forța acestui mesaj pentru siguranța noastră terestră, dar și veșnică. Are viața veșnică cu adevărat prioritate pentru noi? Dar **rugăciunea**? Este ea prioritară în viața noastră? Sau e o rugăciune dormită asemenea ucenicilor?

1. Viteză excesivă, neadekvată condițiilor de drum!

Nenumărați oameni își pierd viața în accidente de mașină datorită vitezei, vinovați sau nevinovați și, din păcate, unii pierd și viața veșnică. Atunci când Domnul Isus ne spune: „Vino și urmează-mă...”, se așteaptă să mergem după și nu înaintea Lui. Multe căderi ale noastre se întâmplă din cauza alergării noastre, nu după Isus, ci înaintea Lui. Nu putem să-L urmăm pe Isus gonind nebunește. Dacă dorim cu adevărat să-L urmăm pe Isus, nu putem merge mai repede decât Cel ce ne conduce. Condițiile de drum arată clar către ziua revenirii Sale. Rugăciunea pentru înțelepciune și echilibru ne poate ajuta să rămânem în spatele lui Isus, feriți de accidente.

2. Respectarea limitelor de viteză!

Respectarea limitei de viteză este greu de păstrat. Dumnezeu a așezat și pe tărâm spiritual limitări pentru siguranța și fericirea noastră. Uneori, ne asumăm riscul să trecem dincolo de

limite, gonind spre o fericire iluzorie. Principiile sunt călcate sau flexibilizate într-o măsură atât de mare, încât să se potrivească așteptărilor noastre greșite. Accidentele sunt inevitabile. Și atunci rugăciunea devine prioritatea noastră pentru a primi putere să ascultăm de Dumnezeu. Dar de ce, iubite cititor, încă mai trebuie să ne doară, ca să ne rugăm cu dor pentru puterea de a trăi o viață asemenea Mântuitorului nostru?

3. Păstrarea unei „distanțe” suficiente față de participanții la trafic, astfel încât să nu te faci tu vinovat de accident!

Pe zi ce trece, se pare că distanța se micșorează. Uneori, glumele indecente, vorbele murdare, compromisurile mărunte, aluziile rușinoase se pare că nu ne mai deranjează. Ei privesc la noi în ciuda aparentei lor indiferențe și secularizări. Ne facem vinovați prin delăsare, prin renunțarea la identitatea noastră escatologică, prin compromiterea valorilor și a standardelor de viață spirituală autentică. Astfel, accidente se întâmplă și noi înșine devenim, poate, acele mărunte „pietre de poticnire”. Rugăciunea trebuie să aibă și aici prioritate pentru a-I cere Domnului înțelepciunea și puterea spirituală de a ști să ne apropiem de oameni pentru

a-i câștiga pentru cer și nu pentru a-i pierde prin viața noastră trăită. Însă e nevoie de rugăciunea vie și nu dormită în așteptarea Mântuitorului!

4. Conducere preventivă

Prudența contribuie mult la siguranța noastră în orice aspect al vieții. Diavolul are un întreg paletar de culori și de oferte pentru fiecare dintre noi. Oferta lui, care spune: „Trăiește-ți viața”, o întâlnim în nenumărate clipuri publicitare din media, de pe Internet, pe străzile marilor orașe și ale satelor, în tribunale, în mințile fragede ale copiilor și tinerilor noștri, în sufețele anesteziate de curentul liberal european, care domnește pretutindeni. Nu sunt uitați nici cei maturi și nici cei bătrâni, nici cei credincioși sau mai puțin credincioși. Toate ofertele însă au un preț: pierderea lui Dumnezeu din vedere. În această situație, care nu iartă pe niciunul dintre noi, dacă nu suntem prevăzători, rugăciunea are prioritate. Dumnezeu nu are un paletar de culori cu care să ne momească, dar are Cuvântul Său plin de lumină și ofertă cerească. Citindu-l și rugându-ne, vom descoperi pericolele și puterea de a ne feri de ele. Însă doar dacă vrem...

Rugăciunea are prioritate

Nu e doar un dicton lipsit de sens pentru putere în viața spirituală, ci este chiar o necesitate urgentă a poporului adventist de astăzi. Nu ne mai putem permite să trăim oricum niciun moment, din simplul motiv că nici Mântuitorul nu și-a permis să trăiască oricum. Această decizie L-a condus în Ghetsemani, locul din care ne învăță să spunem „**Stop accidentelor**” din viața noastră și să punem accentul pe rugăciune și veghere. Nu rugăciunii dormite sau uitate, ci rugăciunii care dă putere, care ne leagă și ne face dependenți de El, care ne dă pacea, siguranța și ascunderea de accidente.

Dacă au preț chinul lui Isus din Ghetsemani și jertfa Sa de pe Golgota pentru inima ta..., pleacă-te acum pe genunchi și vorbește cu El, în rugăciune, despre accidentele din viața ta. Vei fi eliberat și întărit! ■

Laurențiu Gherghe
este pastor în districtul
Bacău, Conferința
Moldova.

ARUNCĂ-ȚI PÂINEA PE APE

TUDORA CRĂCIUN

Un frate de credință povestește: „Era primăvara anului 1990. Trebuia să plec din Buzău spre Brăila. Dimineața,

m-am rugat ca Dumnezeu să-mi conducă pașii spre un suflet flămând și însetat după El. În timp ce mă rugam, am primit asigurarea că El m-a ascultat. Apoi, am plecat la ocazie. Privind șoferul, mă gândeam dacă nu cumva chiar el ar fi persoana căreia trebuie să-i vorbesc. Atitudinea lui îmi dădea de înțeles că religia nu ar fi tocmai punctul lui de interes. Totuși, un îndemn lăuntric îmi spunea: 'Vorbește-i!' Ajunși la destinație, i-am oferit o carte, *Calea către Hristos*, pe care am scris numele și numărul meu de telefon. Apoi ne-am despărțit.”

O tânără povestește: „Era primăvara anului 1990. Aveam doar 17 ani, dar sufletul meu era flămând și însetat după Dumnezeu. Mergeam în fiecare duminică la biserică și încercam să împlinesc orice ritual posibil; cu toate acestea, golul din sufletul meu se mărea tot mai mult. Dimineața și seara, petreceam câte o oră și jumătate în rugăciune și-L imploram pe Dumnezeu să-mi Se descopere, să mă conducă, să-mi arate drumul spre El.

Împreună cu Mariana, colega mea de bancă, împărțeam aceleași frământări, aceleași căutări. Ne-am gândit să ne călugărim, pentru a fi cu totul dedicate lui Dumnezeu. Iubeam mult cărțile și credeam că acolo voi avea mai multe cărți despre Dumnezeu, putând astfel să-L cunosc mai mult și să înțeleg mai bine planul Lui cu viața mea.

Într-o dimineață, foamea și setea sufletească s-au transformat în lacrimi și acolo, pe genunchi, L-am implorat pe Dumnezeu să-mi trimită o carte

prin care să-mi vorbească, să-mi arate calea spre El și să-mi răspundă dacă este planul Lui să mă călugăresc. În timp ce mă rugam, am primit asigurarea că El m-a ascultat.

La scurt timp, în aceeași dimineață, vecinul meu, care era șofer de profesie, a venit la mine, spunându-mi că a luat un om la ocazie care i-a dat o carte. 'Știu că tu ești credincioasă, mergi la biserică și-ți place să citești. Așa că m-am gândit să-ți-o dau ție.' Era cartea *Calea către Hristos*.

Am alergat repede în cameră și am început să citesc. Eram uimită de cât de personal îmi vorbea Dumnezeu prin această carte. Era ca un balsam pentru sufletul meu, un indicator așezat la răspântie de drum, o cale printre hățișurile vieții. Numai Dumnezeu știe ce impact puternic a avut această carte asupra sufletului meu zbuciumat și derutat! Iubirea Lui minunată țâșnea ca un izvor de apă vie din fiecare frază. Din această carte, am găsit o altă cale prin care să-L cunosc pe El, în locul formelor și ritualurilor. De aici am aflat că pentru a fi în prezența Lui și pentru a-L sluji nu trebuie să mă izolez între zidurile unei mănăstiri, ci în mijlocul oamenilor, așa cum a făcut Hristos.

Am înțeles că acesta era răspunsul Lui Dumnezeu la întrebarea mea. Ceea

ce am descoperit n-am putut ține doar pentru mine, bucuria, asemenea unui izvor, m-a motivat să dau această carte din mână în mână colegilor, începând cu Mariana, apoi familiei mele.

O carte? Doar o carte? Da, un indicator spre veșnicie. După câteva luni am fost foarte mirată când am fost în vizită la Biserica Adventistă din Brăila și am văzut că și ei au această carte.

Au trecut doi ani de la botezul meu. Într-o zi, am avut parte de o mare surpriză. Mergând din satul meu în vizită la aceeași biserică din Brăila, în timpul unui apel pentru a participa la curățenia bisericii, când se făcea lista, am auzit acel nume care era scris pe cartea mea. Abia așteptam să ajung să-l întâlnesc pe acel om și să-i mulțumesc pentru 'pâinea pe care a aruncat-o pe ape' în urmă cu doi ani, într-o zi de primăvară. A fost foarte bucurios să afle că acea carte a hrănit și a schimbat destinul vieții mele.

Dacă cineva se întreabă: 'Ce roade poate aduce o carte?' Dacă cel care o primește este dezinteresat? Merită să răspundim cărți? Răspunsul este istoria mea. Eu sunt rodul harului divin pe care l-am cunoscut prin intermediul unei cărți. Apoi colega mea de bancă, ce s-a botezat odată cu mine, apoi sora mea, fina mea, mai târziu mama, și influența ei continuă să lucreze. Slavă Domnului! 'Cuvântul Său nu se întoarce înapoi fără rod.' (Is. 55,11)

N-am devenit călugăriță, ci colportoare în Conferința Muntenia. Acum vine întrebarea mea: 'Doamne, am lucrat 10 ani în această lucrare și, cu ajutorul Tău, am răspândit tone de cărți. Care sunt roadele? Răspunsul vine: 'Câteva le vezi acum. Cele dintâi roade, ca snopul de legănat din vechime. Dar lasă-Mi bucuria de a-ți arăta restul în veșnicie. Vei avea multe surprize...'

Toate aceste istorii au pornit de la o rugăciune făcută într-o dimineață de primăvară: 'Doamne, condu-mi pașii spre un suflet flămând și însetat după Tine.' Cum ar fi dacă și tu ai începe ziua cu o astfel de rugăciune? Cum ar fi dacă ai folosi orice împrejurare, orice întâlnire, ca o ocazie misionară? Cum ar fi dacă în geantă ai avea mereu o carte de oferit? Sunt sigură că s-ar schimba multe destine.” ■

*Dacă cineva se întreabă:
'Ce roade poate aduce o
carte?'...*

Răspunsul este istoria mea.

*Eu sunt rodul harului
divin pe care l-am cunoscut
prin intermediul unei cărți.*

*Apoi colega mea de bancă,
ce s-a botezat odată cu
mine, apoi sora mea, fina
mea, mai târziu mama,
și influența ei continuă să
lucreze.*

O preoție împărătească

Vă invit să poposim pentru câteva clipe pe teritoriul Conferinței Oltenia. Pentru a ne prezenta, am ales un text biblic care arată modul în care ne percepe Dumnezeu și pe noi, membrii Bisericii Adventiste de pe teritoriul Conferinței Oltenia: „Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (2 Petru 2,9). În acest verset, ne găsim istoria, identitatea și misiunea noastră.

Istoria unui popor îi poate oferi demnitate și curaj sau, dimpotrivă, ocară și nesiguranță. Textul ne spune că „am fost câștigați de Dumnezeu”. Acest aspect al istoriei noastre ne inspiră încredere, speranță pentru viitor și curaj în luptele vieții. În fiecare săptămână aud noi experiențe de convertire și întâlnesc frați cu spirit de sacrificiu și mintea însetată pentru Dumnezeu. Acest lucru îmi întărește tot mai mult convingerea că, într-adevăr, Dumnezeu a câștigat și continuă să câștige mulți oameni pe teritoriul nostru.

Identitatea și misiunea noastră sunt bine definite prin expresia „o preoție împărătească”. Astfel, prin definiție, toți suntem chemați să fim preoți ai lui Dumnezeu pe pământ. De aceea, scopul principal al slujirii noastre în Conferință este să le oferim tuturor – copii, tineri sau adulți – șansa și abilitatea de a-și exercita chemarea.

Pe copii și pe tineri îi privim ca pe micuțul Samuel, la Templu, inițiindu-i în slujba preoției. Chiar anul acesta, sute de copii și tineri au experimentat slujirea în proiecte de tipul *Sabatul*

copiilor, Copiii predicatori, T25 (Tineri predicatori), Orașelul copiilor, Târgul de meșteșuguri, TinSerV, iar mulți alții au învățat preoția în cadrul programelor diverse ale Liceului Teologic Adventist din Craiova.

De curând, am participat la un Sabat al copiilor la Peretu, județul Teleorman, și am fost foarte încântat să-i văd pe copii activând ca predicatori, instructori la Școala de Sabat sau laudându-L pe Dumnezeu prin rugăciune, poezie și cântare. Copiii au prezentat adevărurile Bibliei într-o manieră plăcută, creativă și modernă, folosind pilde și ilustrații. Îl laud pe Dumnezeu pentru ei și sper ca toți să trăiască ca preoți ai Lui printre oameni.

Aceeași preocupare am avut-o și pentru membrii adulți ai bisericii, reușind să implicăm câteva sute de membri în proiecte de slujire, ca misionari în zone albe, colportori sau promotori ai sănătății.

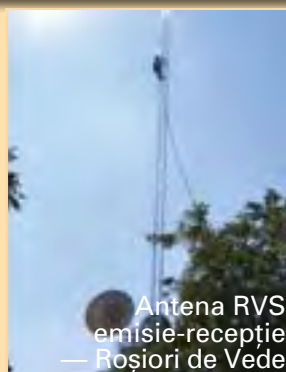
Ca provocare pentru viitor, avem nevoie urgentă să ne specializăm cu toții în cea mai înaltă artă a preoției – rugăciunea de mijlocire. Atunci vom deveni cu adevărat o forță de temut. Se spune că Maria, regina Scoției, se temea de rugăciunile lui John Knox mai mult decât de armatele Angliei. El a luptat împreună cu Dumnezeu și

Sabatul copiilor — Peretu

Grădinița nr. 1 — Craiova

Antena RVS
emisie-recepție
— Roșiori de VedeProfesorii Liceului
Teologic Adventist Craiova

prin puterea rugăciunilor sale hotărâte a scăpat Scoția de catolicism. La fel de puternici vor deveni toți cei ce învață să se roage cu adevărat.

În următoarele pagini, vor fi evidențiate aspecte concrete ale vieții de credință din Conferința Oltenia. ■

*Daniel Delcea
este președintele
Conferinței Oltenia.*

CONFERINȚA OLTENIA

În mâna lui Dumnezeu

Comunitatea Craiova
Centru

Conferința Oltenia, cu sediul administrativ la Craiova, în județul Dolj, se îngrijește de vestirea Evangheliei veșnice pe teritoriul celor 7 județe din sudul țării: Mehedinți, Teleorman, Gorj, Dolj, Olt, Vâlcea și Argeș, promovând adventismul, așa cum a fost el răspândit, cu multă vreme în urmă, de pionierii care au adus mesajul divin în aceste locuri.

Biserica Adventistă din Conferința Oltenia este organizată în 211 biserici și 38 de grupe, însumând 12.041 de membri evidențiați la sfârșitul primului trimestru al anului 2008. Situația pe județe se prezintă astfel:

Nr.	Județul	Nr. biserici	Nr. membri
1	Argeș	15	757
2	Dolj	39	2.208
3	Gorj	12	581
4	Mehedinți	10	364
5	Olt	25	1.050
6	Teleorman	95	6.222
7	Vâlcea	15	859
TOTAL		211	12.041

Cei 60 de pastori din districte și cei 6 pastori din comitetul local al Conferinței sunt ajutați misionari laici voluntari, pentru ca, astfel, Evanghelia Împărăției să poată ajunge la cât mai mulți oameni din teritoriul nostru.

Ne bucurăm anual de părtășie cu frații slujbași din toate bisericile Conferinței. În anul 2007, numărul participanților la întâlnirea slujbașilor Conferinței Oltenia s-a ridicat la aproximativ 900 de persoane. Cu această ocazie au fost prezenți și reprezentanții Uniunii și Diviziunii. Dacă Pavel s-ar referi la biserica din Conferința Oltenia, ne-ar asemena cu macedonenii: „În

mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor. Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor, și chiar peste puterile lor.”

Credincioșia poporului adventist din Oltenia în ce privește zecimile și darurile este un semn al recunoștinței față de Creator și al calității vieții de credință. Ne rugăm ca Dumnezeu să ne călăuzească și, sub inspirația Lui, să realizăm mult cu puțin, pentru ca El să fie onorat prin desfășurarea programelor organizate și susținute.

În anul 2007, au fost finalizate lucrările la 6 biserici care au fost și inaugurate: Motru Sec, Brădești, Tg. Cărbunești, Valea Cireșului, Prundu și Tătăraști, urmând ca în acest an să-I fie închinat lui Dumnezeu alte câteva biserici dintre cele 10 aflate în construcție și mai multe finalizate, dar neinaugurate. Amintim lucrările mai ample care au solicitat atenția și fondurile în perioada trecută.

Un mare proiect a fost acela al amenajării corespunzătoare a Centrului de Educație și Misiune pentru Tineret de la Sătic, județul Argeș, proiect realizat în proporție de 65 %. Cu toate acestea, acolo se vor desfășura în foarte bune condiții taberele acestui an, iar după sezon va fi pus la dispoziția tuturor bisericilor pentru Sabate petrecute acolo de către grupuri organizate.

Programul misionar „Lucrători pentru seceriș” a beneficiat de susținere

financiară din fondurile Conferinței, pentru transportul și materialele grupelor de misiune.

Ne-a preocupat lucrarea prin radio, pe care o găsim eficientă pentru vremea prezentă. Cu ajutorul sponsorilor, am reușit să avem 4 frecvențe în FM, de 24 de ore, la Câmpulung Muscel, Roșiori de Vede, Tg. Jiu și Motru și alte câteva ore închiriate la alte posturi locale.

Mutarea sediului Conferinței reprezintă un proiect ce se apropie de finalizare. Ceea ce s-a realizat este, de fapt, un Centru Adventist cu mai multe perspective. Acesta cuprinde: sediul instituției, o capelă, o librărie deschisă publicului pentru vânzare de carte de la Editura „Viață și Sănătate”, un club Sola Scriptura, o sală de studiu și o cantină.

Ne dorim în viitor să deschidem șantieri de construcții mici, folosind materiale ușoare, pentru a aprinde în mai multe locuri „Lumina lumii”, mai repede și prin costuri mici. Dorim să finalizăm construcțiile începute deja, să susținem în continuare proiectul „Lucrători pentru seceriș”, să continuăm lucrările la centrul de la Sătic și să dezvoltăm rețeaua de radio „Vocea Speranței” în teritoriul Conferinței.

De asemenea, rămânem la dispoziția Domnului pentru a împlini planul Său pe care ni-l va descoperi pe parcurs. Slăvit să fie Domnul! ■

*Viorel Răducanu este
secretar-trezorier în
Conferința Oltenia.*

Investiții pe termen lung

Intr-o vreme în care persecuțiile religioase sunt doar istorie, activitatea Departamentului Relații Publice și Libertate Religioasă din cadrul Conferinței Oltenia s-a axat, în special, pe promovarea libertății religioase și facilitarea misiunii bisericii, prin crearea unui cadru favorabil propovăduirii mesajului adventist.

În sensul acesta, pentru împlinirea misiunii sale, Departamentul PARL a creat evenimente, a asigurat asistență în ceea ce privește libertatea religioasă, a construit o rețea de prieteni ai bisericii, a instruit reprezentanți care lucrează pentru relațiile externe ale bisericii, a întocmit și a distribuit rapoarte cu privire la libertatea religioasă.

Mai multe simpozioane de libertate religioasă, pe diferite teme, ca de exemplu, „Administrația publică și religia”, organizate în colaborare cu primăriile locale, s-au desfășurat, la începutul acestui an, în mai multe localități ale Conferinței – Murgași, Botoroaga,

Troianu, Vede – cu un impact deosebit asupra membrilor comunităților respective. Reprezentanți ai administrației, ai bisericilor și ai tuturor instituțiilor locale – învățământ, poliție, sănătate – au fost împreună la aceeași masă, lăsând la o parte disensiunile politice, religioase sau de altă natură, pentru a discuta și a găsi soluții la problemele cu care se confruntă comunitatea locală. Prezenți la aceste întâlniri, reprezentanții mass-media au avut o contribuție importantă prin mediatizarea evenimentelor respective, Biserica Adventistă fiind menționată ca organizator și promotor al simpozioanelor respective.

Un succes deosebit l-a avut programul „Ziua ușilor deschise”, organizat în foarte multe biserici, în cadrul căruia personalități de la nivel local și național, în unele cazuri, au avut ocazia, unii pentru prima dată, să

create, merită amintit faptul că zeci de biserici au primit ajutor financiar din partea primăriilor pentru susținerea unor proiecte de renovare ale caselor de rugăciune.

În ultimii ani, un loc important pe agenda comitetului Conferinței l-au ocupat proiectele Departamentului de Comunicare. Lucrarea prin radio, un mijloc eficient de propovăduire a Evangheliei, ne-a preocupat în mod deosebit, fapt pentru care, prin harul Domnului, din fonduri proprii, cu ajutorul ASI și al altor sponsori, am reușit să avem 4 frecvențe în FM, de 24 de ore, la Câmpulung Muscel, Roșiori de Vede, Tg. Jiu, Motru și alte două orașe, Drăgășani și Horezu, cu spațiu închiriat la posturi locale. Postul Speranța TV este, de asemenea, recepționat în foarte multe localități din Conferință și aproape în tot județul Teleorman, în care numărul mare de

membri ai bisericii a constituit un motiv suficient de puternic pentru difuzarea postului adventist de televiziune de către societățile de cablu, chiar și de către cei mai refractari. Intern, buletinul informativ, *Info Oltenia*, editat lunar și distribuit prin poștă către fiecare biserică sau grupă, îi oferă fiecărui membru posibilitatea de a fi conectat la evenimentele majore desfășurate pe teritoriul Conferinței Oltenia.

Închei această prezentare succintă cu speranța că Domnul ne va fi și pe mai departe aproape, oferindu-ne ocrotirea și călăuzirea de care avem nevoie în împlinirea misiunii încredințate, pentru lauda Sa și a bisericii Sale de pe meleagurile Olteniei. ■

Aurel Neațu este directorul Departamentului de Comunicare, Relații Publice și Libertate Religioasă, Conferința Oltenia.

Simpozion Libertate Religioasă — Troianu, TR

viziteze biserica, cunoscându-i astfel pe adventiști la ei acasă. Plăcut surprinși de atmosfera profund spirituală și de calitatea programelor, mulți dintre ei au revenit, unii devenind chiar simpatizanți și participanți fideli la programele speciale ale bisericii. În comuna Peretu, de exemplu, primarul a participat la toate cele patru serii de evanghelizare și la aproape toate evenimentele importante ale Bisericii Adventiste din această localitate.

De asemenea, tot în contextul acestui program, ca o consecință a relațiilor

Dan Lupescu, director DJPCCPCN, DOLJ

Asociația Pastorală și Evanghelistizarea

Întâlnirea slujbașilor — Slatina, 2007

Evanghelizeare Ucraina

Conferința Oltenia a fost binecuvântată cu un corp pastoral tânăr, credincios, energic și plin de speranță. Acesta este implicat în efortul de a împlini viziunea profetică de vestire a *Evangheliei* întregii lumi și de a pregăti un popor care să fie gata pentru a-L întâmpina pe Mântuitorul pe norii cerului.

Direcții de lucru

Ținta principală, către care se îndreaptă întregul arsenal de informații, echipament, programe, activități, evenimente și preocupare spirituală, o reprezintă resursa umană formată din prezbiteri, viitori pastori, pastori stagieri, pastori-asistenți, pastori hirotoniți, pastori pensionari și soțiile de pastori.

Deoarece în această nobilă și divină lucrare, în care Dumnezeu ne-a chemat, ceea ce suntem vorbește mai mult decât ceea ce facem (Ioan 13,35), principalul obiectiv urmărit de acest departament este permanenta creștere, atât spirituală, cât și profesională, a tuturor pastorilor și prezbiterilor.

Îndrumare pastorală

Sub călăuzirea Domnului, conducerea bisericii, primind sugestiile venite de la membri, slujbași ai bisericilor locale sau pastori, a recomandat ca fiecare district, fiecare comunitate și fiecare pastor, pe baza unei analize privind potențialul local, precum și specificul zonei respective, să prezinte Conferinței, spre dezbatere și aprobare, un plan de activitate pe termen lung, numit *Strategia districtuală de lucru* pe doi ani.

Evanghelizeare Ucraina

În ceea ce privește educația continuă, pe lângă cantonamentul anual organizat de Uniunea Română pentru toți pastorii, la nivelul Conferinței Oltenia, a fost organizată întâlnirea slujbașilor la Slatina, precum și întâlniri zonale ale pastorilor în centrele Craiova, Alexandria și Râmnicu-Vâlcea.

Pastorii stagieri beneficiază de un program special de coordonare, diferit de sistemul de girare. Programul se întinde pe o perioadă de doi ani, în care pastorul stagiar este asistat de un pastor cu experiență pentru a desfășura cele cincizeci de activități pastorale obligatorii.

Pe lângă însușirea competențelor și abilităților practice, prin întâlniri săptămânale de evaluare, rugăciune și studiu, se urmărește și dezvoltarea capacităților intelectuale, emoționale și spirituale ale pastorului stagiar.

Evanghelizeare

Principalele acțiuni întreprinse de pastorii Conferinței Oltenia s-au concentrat asupra grupelor de rugăciune cu rol misionar, a seminarelor de cămin, a vizitelor misionare, dar nu au fost neglijate nici evanghelistările publice și

seminarele publice de familie sau de sănătate.

Misionari în Republica Moldova și Ucraina

În anul 2007, ca răspuns la strigătul de ajutor al fraților de peste Prut, câțiva pastori din Conferința noastră au ținut evanghelistări în Republica Moldova și Ucraina, care s-au încheiat nu doar cu rezultate

frumoase, ci și cu acel simțământ al faptului că Dumnezeu ne cheamă să vestim Evanghelia pretutindeni.

Road

Unul dintre rezultatele care poate fi măsurat de noi, oamenii, în urma activității misionare care s-a concretizat prin cele 86 de acțiuni evanghelice – din care 47 de evanghelistări publice – îl constituie cele 253 de suflete botezate în anul 2007, care au făcut ca Cerul să tresalte de bucurie și pentru care le mulțumim atât celor care au contribuit la el, mânați fiind de Duhul Sfânt, cât și Domnului nostru Isus Hristos.

Știm că Domnul nu-L va lăsa pe niciun lucrător al Său nerăsplătit, și sămânța semănată va aduce roadele dorite într-o zi. Domnul să binecuvânteze lucrarea făcută și pe lucrătorii Săi credincioși. ■

*Ciprian Crăciun este
secretarul Asociației
Pastorale din
Conferința Oltenia.*

Tineret... pentru vremuri ca acestea!

În virtutea timpului profetic pe care îl trăim și ținând seama de rolul important pe care tinerii îl pot avea pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu, în cadrul Departamentului de Tineret, ne concentrăm asupra unei mai bune organizări a asociațiilor de copii și tineret și o implicare mai concretă în misiunea de vestire a Evangheliei. Practic, urmărim două lucruri-cheie: maturizarea moral-spirituală a copiilor și tinerilor noștri și implicarea lor în câștigarea celor pierduți.

Proiecte pentru dezvoltare personală

În primul rând, tinerii noștri sunt chemați să-L cunoască pe Dumnezeu și să-L onoreze prin comportamentul lor. Astfel, ei au fost invitați să ia parte la proiecte precum: *Bible Bowl* (proiect de cunoaștere a Bibliei prin studiu personal și în grup; fiecare proiect de genul acesta se finalizează cu un concurs biblic inedit, susținut de copii și adolescenți împărțiți pe grupe de 3-5 persoane,

tabere de studiu biblic (pentru a-i ajuta pe adolescenți și pe tineri să studieze cu plăcere, dar și să aprofundeze relația lor cu Dumnezeu, prin studiu și Cuvânt), *cartea anului* (de exemplu, pentru 2008, cartea anului este *Solii pentru tineret*), *proiecte educativ-recreative* (pentru dezvoltarea darurilor personale ale copiilor și tinerilor din biserică, se organizează, periodic, diferite evenimente: festivaluri de creație, excursii, camporee, tabere de iarnă și de vară, cantonamente de tineret etc.

Misiune

Pe lângă proiectele de slujire pentru biserică: (cum ar fi *Sabatul Tineretului și Adoptă o biserică mică*), tinerii din Conferința noastră s-au implicat și continuă să lucreze în diferite proiecte evanghelice și sociale. Peste 75 de adolescenți și studenți s-au implicat numai în ultimul an în *Proiectul Ilie* (20 dintre ei fiind prezentatori ai temelor biblice, iar restul ai temelor de sănătate sau ai programelor paralele pentru copii).

În ultimii doi ani, peste 100 de tineri au fost implicați în proiecte *TinServ* la Rast, Runcu, Laloșu, Murgași ș.a.m.d.

Un proiect în care copii, tineri și adulți ai bisericii sunt implicați este *Orășelul copiilor*. Astfel, în zona Olteniei s-au desfășurat până acum 27 de astfel de proiecte cu o participare de aproape 20.000 de copii, mulți dintre ei înscriindu-se în taberele organizate de biserică sau în Asociațiile de liciurici și exploratori. Un alt proiect care are succes pentru acest segment de vârstă este *Expoziția de meșteșuguri*, sute de copii participând în ultimii doi ani la astfel de evenimente organizate la Peretu, Putineiu, Crângeni, Plosca, Curtea de Argeș, Calafat. Pe lângă zecile de seminare susținute în școli, tinerii au participat, de asemenea, la proiecte tip *Impact: Marș antidrog, Drumul crucii, Ieslea și Sanctuarul* (acesta din urmă prinzând un contur deosebit în ultimele luni, peste 2.000 de copii și adulți având posibilitatea să cunoască Planul Mântuirii într-un mod inedit).

Deși confrunțați cu spiritul vremii, ducând lupte puternice cu ei înșiși, ne bucurăm pentru copiii și tinerii de pe teritoriul Conferinței noastre, care iau decizii mature pentru Dumnezeu (anul trecut, mai mult de jumătate dintre cei care s-au botezat în Oltenia au fost tineri sub 30 ani) și care vor să ducă speranța întoarcerii Mântuitorului lor până la întâlnirea cu El. ■

Festival — Liciurici și Exploratori

George Șchiopu este directorul Departamentului de Tineret din Conferința Oltenia.

Pregătind cetățeni ai Noului Ierusalim

Un pas și iată că un nou drum se deschide înaintea noastră. El este plin de așteptări, certitudini și incertitudini, îngrijorări și neliniști, dar și de multe speranțe. Toate acestea, deoarece ne apropiem de partea finală a timpului istoriei acestui pământ, după cum ne arată ceasul profetic. De aceea, trebuie să ne unim forțele și să direcționăm planurile pentru împlinirea misiunii de vestire a Evangheliei și de pregătire a tinerilor și copiilor noștri pentru acel loc minunat și acea societate pe care Mântuitorul o făurește pentru noi și în care vrem să trăim cu toții.

Cu fiecare moment care vine, ne apropiem tot mai mult de cer. Aceasta trebuie să constituie pentru noi o provocare continuă pentru împlinirea misiunii, nu doar de a anunța tuturor mărețul eveniment al revenirii lui Hristos și necesitatea mântuirii, ci și pregătirea unui popor pentru aceasta, prin dezvoltarea unor caractere care să fie acceptate în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu, ca cetățeni ai Noului Ierusalim.

Activitățile departamentului înglobează atât aspecte instituționale, cât și inițiative organizatorice și particulare. Predarea religiei a devenit în multe comunități o obișnuință, olimpiadele de religie care, an de an, au strâns mii de copii, atât la nivel local, cât și de Conferință, motivându-i în studierea Cuvântului divin, olimpiadele școlare care au început să aibă loc și la alte materii decât religia, înființarea de instituții de educație, precum centrele de supraveghere a minorilor, grădinițe și, în perspectivă, multe altele, sunt doar câteva dintre acestea.

Totuși implementarea filosofiei de educație adventistă este un deziderat care se cere implementat în cât mai multe familii.

Prima grădiniță din Conferința noastră s-a înființat la Craiova, în cadrul Liceului Teologic Adventist, cu două grupe conduse de două educatoare adventiste. La inițiativa unui grup din Biserica Râmnicu-Vâlcea, din toamna anului 2007 a început să funcționeze un centru de supraveghere al minorilor, cu atribuții de grădiniță pentru o grupă de copii, care are deja completate locurile pentru anul următor. În primăvara acestui an, la Biserica din Slatina, prin eforturi deosebite, a fost amenajată o grădiniță cu program prelungit, care funcționează deja cu o grupă, deși programul a început doar cu o lună înainte de sfârșitul anului școlar. Și aici, ca și la celelalte grădinițe, există un interes deosebit din partea familiilor care nu împărtășesc direct credința adventistă, dovedindu-se astfel o mare provocare pentru biserica locală, dar și o bună speranță pentru viitor. Pe lângă acestea sunt făcute pregătiri pentru constituirea de astfel de instituții la Roșiori de Vede, Turnu-Severin, Alexandria și poate și altele, iar la Pitești se intenționează deschiderea unei școli. Credem că sacrificiul celor care au făcut posibil astfel de minuni să primească pe deplin binecuvântarea cerească, un prinos de mulțumire a iubirii minunatului nostru Mântuitor.

La acestea se adaugă, bineînțeles, și Liceul Teologic Adventist din Craiova care, an de an, a făcut pași spre o dezvoltare cât mai deplină, având astăzi un număr de aproape 400 de elevi și o structură completă, de la clasa I până

la a XII-a, încheindu-se cu examenul de bacalaureat, unde fiecare promoție de absolvenți a dat mărturie în fața comisiilor de cunoștințele și caracterul lor, ocupând astfel un loc fruntaș între primele zece licee din jud. Dolj.

Activitățile școlii au vizat atât latura informativă, cât mai ales pe cea formativă, prin acțiuni atât la nivelul curricular, cât și extracurricular – devoționale, ore de rugăciune de grup, TinSerV, evanghelizări, parteneriate la nivel național și internațional, cel cu Universitatea Adventistă Montemorelos, Mexic, fiind unul de excepție. În liceu au fost pregătiți elevi pentru slujirea în biserică ca pastori sau ca laici, viața școlii punându-și, în general, amprenta asupra vieții lor, făcându-i activi acolo unde au ajuns. „A ajunge divin, a ajunge asemenea lui Dumnezeu” – iată ținta de atins...

„Cine lucrează împreună cu intențiile divine, ca să-i dea tineretului cunoștința de Dumnezeu și să formeze caracterul în conformitate cu al Domnului, face o lucrare mare și înaltă ca cerul și întinsă ca Universul; o educație care nu poate fi terminată în viața aceasta, ci se va continua și în viața viitoare; o educație care îi asigură elevului doritor de succes un certificat al școlii pregătitoare de pe pământ, pentru a fi admis în înalta școală de sus.” (Ellen White, *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 22)

„Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc au o minte sănătoasă...” (Prov. 111,1) ■

Constantin Popescu
este directorul
Departamentului de
Educație,
Conferința Oltenia.

În prima linie!

Întâlnirea echipelor de misiune laică aflate în proiectul „Lucrători pentru seceriș” — Alexandria

Noul lăcaș construit la Prundu, ca urmare a unuia dintre proiectele de plantare de biserici.

Echipa de misiune laică de la Țigănești în misiunea de la Copăceanca, în proiectul de misiune laică „Lucrători pentru seceriș”.

Patru dintre cei opt deținuți condamnați pe viață — PMS Craiova

Perseverența, căutarea vajnică, devotamentul până la jertfă, sunt caracteristicile lor, ale celor care stau în prima linie. Fără ei, orizontul s-ar închide, speranța s-ar stinge și multe ținte ar rămâne neatinse. Ei sunt cei mai expuși atacurilor directe ale inamicului și înfruntă săgețile celor de pe ziduri. De aceea trebuie să aibă curaj și spirit de sacrificiu suprem. Ei sapă șanțuri de apărare pentru cei ce vin din urmă, fiind nevoiți să înainteze permanent. Uneori sunt jertfiți deliberat și sunt primii vinovați în caz de eșec. Deși ei sunt eroii, rămân în umbra timpului atunci când bătălia e câștigată. Cu toate acestea, drumul pe care ei l-au deschis nu poate fi tăgăduit. Ei împing porțile biruinței, de aceea fără ei, fără cei din prima linie, nu se poate!

Conferința Oltenia, preocupată să-și lărgască frontul pentru invazia Evangheliei lui Hristos, face din lucrarea misionară, această primă linie a Evangheliei, o prioritate.

În obiectiv se află acoperirea zonelor albe, însă în același timp și revenirea la trasee mai vechi sau mai noi, pentru a întări ziduri slăbite și a reface porți căzute. În efortul comun și-au dat mâna și au acceptat uriașa provocare: pastori, evangheliști (misionari) voluntari, echipe de misiune laică, membri ai bisericilor.

O țință permanentă este plantarea de biserici noi. Dintre proiectele de plantare aflate în curs, coordonate de pastori și evangheliști voluntari, le amintim pe cele de la Izlaz, Gircov, Teleormanul, Didești (TR), Gîrla Mare – Cujmir (MH), Rast – Afumați, Segarcea (DJ), Micești, Domnești (AG), Negomir (GJ). La acestea se adaugă localitățile în care proiectul este în mare parte finalizat, cum ar fi cele din Govora (VL), Prundu, Izvoarele, Lăceni (TR), Sohodol (GJ), dar și cele mai vechi, ca cele de la Drăgănești Vlașca, Stejaru (TR), Novaci, Turceni (GJ), Costești (AG), Măceșu (DJ).

Din iarna aceasta, lucrarea misionară a fost întărită prin proiectul „Lucrători pentru seceriș”, care a presupus organizarea de echipe misionare laice în biserici. Acestea au fost susținute de Conferința cu materiale și fonduri pentru

deplasare. Programul a fost preluat și derulat de către 53 de echipe laice astfel formate. Au fost abordate localități cu prezență adventistă slabă, cum ar fi: Vatra, T. Vladimirescu, Florica, Poiana, Copăceanca, Scioaștea, Drăcșănei, Brezoi, Mihăești, Botoroaga, Vede. De asemenea, au fost abordate localități noi: Odobeasca, Zlata, Mălăești, Suhar, Brătășani, Alunu, Bucovăț, Țițești, Valea Popii, Cuca, Potcoava, Ciurari. Au fost implicați peste 280 de membri laici, care au trăit experiențe autentice de biruință a harului în inimile celor cu care au lucrat. Aceasta face ca proiectul să continue și în perioada următoare.

Tot de primă linie este și vestirea Evangheliei în penitenciare. Peste nouăzeci de voluntari SUP activează în penitenciarele din Craiova (bărbați, femei, minori), Colibași, Târgu-Jiu, Turnu-Severin. Aceștia deservește regulat peste o sută douăzeci de deținuți. O experiență specială a constituit-o organizarea de servicii divine pentru botez în penitenciar, treisprezece dintre ei devenind astfel membrii bisericii. La lucrarea aceasta se adaugă, an de an, studiile prin corespondență, organizate de Sola Scriptura, care, prin centrele ei din Craiova, Pitești și Alexandria, face eforturi pentru pregătirea a peste 1.700 de cursanți. Se contează încă pe activitatea evangheliștilor cu literatură, ce cunoaște, în prezent, o revigorare. Au fost organizate întâlniri de recrutare a noi colportori, dar și acțiuni de prezentare de carte în mai multe localități: Filiași, Motru, Cernătești, Segarcea, Balș, Pitești, Afumați, Roșiori de Vede, Caracal, care s-au bucurat de un real succes.

Prima linie continuă avangarda ei. Gândul că Hristos este și El mereu acolo ne dă puteri noi și curajul de a face din vestirea Evangheliei scopul suprem al existenței noastre. ■

Daniel Andrei este directorul Departamentului Școala de Sabat/Lucrări Personale, Conferința Oltenia.

Păstrând viziunea Sa!

Gabriel Dincă: Frate Pop, cu peste doi ani în urmă, imediat după ce ați preluat conducerea Editurii „Viață și Sănătate”, v-am luat un interviu și vă întrebam ce viziune aveți cu privire la misiunea și activitatea editurii. S-a schimbat ceva în modul în care vedeți lucrurile acum, după aproape trei ani de activitate?

Iacob Pop: Îmi amintesc că la acel interviu vă spuneam că preiau, fără rezerve, viziunea pe care Dumnezeu ne-a transmis-o prin profetul Său – Ellen White – care a scris foarte mult despre rolul și misiunea caselor de editură, a publicațiilor, ca instrumente pe care Dumnezeu le folosește pentru vestirea Evangheliei veșnice acum, la finalul istoriei acestui pământ. O astfel de viziune nu trebuie schimbată, nici îmbunătățită, ci acceptată și urmată cu toată încrederea. Acum, după aproape trei ani de activitate la Editura „Viață și Sănătate”, sunt încântat să fiu, zi de zi, martorul binecuvântărilor pe care Dumnezeu le revarsă în mod abundent atunci când sunt urmate planul Său și viziunea Sa. Voi rămâne cu aceeași viziune: editura este un mijloc prin care biserica își îndeplinește misiunea.

În același timp, câteva schimbări au avut loc. M-aș referi la faptul că acum sunt bine integrat în minunata familie a editurii. Este o mare binecuvântare să lucrezi cu oameni consacrați, competenți și... ascultători. Un alt aspect încurajator este dat de felul în care biserica –

Uniunea, Conferințele, pastorii și membrii – susțin activitatea editurii, răspund inițiativelor promovate de către aceasta, implicându-se în răspândirea literaturii.

Care au fost cele mai importante proiecte și activități ale Editurii „Viață și Sănătate” în această perioadă?

Lista este lungă. Aș așeza în fruntea ei asigurarea „hranei” pentru biserică: studiile biblice trimestriale pentru adulți și copii, revistele lunare, devoționalul etc. Nu întâmplător am menționat mai întâi de toate această activitate solicitantă, chiar epuizantă, deoarece este exact ca și munca gospodinei în bucătărie: trece neobservată atunci când este bine realizată și la timp, îți dai seama de importanța ei atunci când nu este făcută, iar pe de altă parte, nu o termini bine și o iei de la capăt.

În al doilea rând este lucrarea de colportaj. În țara noastră avem un sistem de colportaj bine organizat, funcțional, construit cu migală. Este important că în construirea acestui sistem s-au urmat îndeaproape sfaturile și recomandările Spiritului Profetic. Faptul că toți colportorii sunt angajați ai Editurii „Viață și Sănătate”, implică o serie de obligații, mult efort, o bună organizare și multă mobilizare. Pentru colportori retipărim vechi cărți pentru noi cititori și edităm și tipărim noi titluri de carte pentru vechi cititori.

Putem continua lista cu un alt domeniu vast pe care l-aș putea numi proiecte speciale. Dintre acestea voi menționa câteva:

- Rețeaua de librării Sola Scriptura, proiect realizat în colaborare cu Institutul de studii biblice Sola Scriptura și Conferințele. La ora aceasta, repartizate neuniform în cele șase Conferințe, există 21 de librării.

- Cartea misionară a anului, proiect care a demarat în 2006 și care este acum la a treia ediție.

- Am realizat tipărirea și distribuirea noii cărți de imnuri – *Imnuri creștine 2006* – într-un tiraj de 90.000 de exemplare în limba română. Foarte curând vor fi disponibile și în limba maghiară.

- Lista ar putea continua, dar mă opresc, subliniind că în perioada de timp la care faceți referire am fost foarte activi și mobilizați să punem la dispoziția cititorilor noi titluri de carte, numărul lor este semnificativ: 61.

Ați spus câteva cuvinte despre lucrarea de colportaj. A crescut numărul colportorilor, al cărților distribuite? Există și colportori voluntari care nu sunt angajați, dar colaborează cu Editura „Viață și Sănătate”?

În momentul acesta avem un număr de 162 de colportori, dintre care 43 sunt angajați cu normă întreagă, iar restul cu normă parțială. Chiar dacă în urmă cu doi-trei ani numărul colportorilor angajați era mai mare (170-175), o bună parte dintre ei nu lucrau efectiv, erau în concediu fără plată. Acum, numărul lor s-a stabilizat, cu foarte mici excepții își realizează norma de vânzare și înregistrăm, în ultimul timp, o tendință evidentă de creștere a numărului lor. Pentru slava lui Dumnezeu, menționez că în rândurile colportorilor au intrat, în ultimul timp, foarte mulți tineri cu studii superioare, unii dintre ei au lăsat catedra, au renunțat la slujbe bine plătite sau au respins oferte tentante pentru a răspunde chemării lui Dumnezeu de a se înrola în nobila lucrare de vestire a Evangheliei prin literatură.

În privința cărților distribuite prin colportaj, numărul crește semnificativ și constant de la o lună la alta. Aștept rapoartele lunare cu nerăbdare și emoție și sunt fericit când constat că a fost stabilit un nou record. Iar aceste noi recorduri se realizează cu aproape același număr de colportori și, lucru și mai

interesant, fără a crește prețul cărților. De fapt, în ultimi trei ani prețul cărților a rămas aproape nemodificat.

La ultima parte a întrebării dumneavoastră, răspunsul este afirmativ. Există foarte mulți colportori voluntari care nu sunt angajați, dar colaborează cu editura. Pe de-o parte sunt câteva grupe de frați și surori care, cel puțin o zi pe săptămână, merg din localitate în localitate și din ușă în ușă și oferă gratuit cărți și broșuri, iar pe de altă parte sunt alți colportori voluntari care fac o lucrare mult binecuvântată de Dumnezeu. Aceștia din urmă sunt în număr de peste 50.000!

Cred că vă referiți la membrii care se implică în proiectul „Cartea misionară a anului”. Cum a fost primită cartea „Triumful iubirii”? Ne puteți împărtăși o experiență care v-a impresionat în mod special?

Permiteți-mi să încep cu prezentarea câtorva experiențe pe care le-am aflat chiar azi, printr-o scrisoare primită prin e-mail de la un pastor din Conferința Oltenia, care, în urmă cu trei luni, a comandat 10.000 de exemplare *Triumful iubirii*. Membrii uneia dintre comunitățile mici ale districtului au mers în trei localități fără prezență adventistă și au lăsat câte o carte în fiecare casă. Un frate dintr-o altă comunitate, care are o mică afacere, a cumpărat câteva sute de cărți pentru a le distribui gratuit să fie „ca frunzele toamnei”. Un altul a găsit în Biblia sa câteva sute de euro despre care nu știa cum și când au ajuns acolo. A hotărât să-i doneze pentru cărți. Când a făcut calculul, ieșeau 666 de cărți și... a completat până la 700! Scrisoarea pastorului se încheie cu o întrebare: „Când ne puteți aduce la Slatina încă 5.000 de exemplare din *Triumful iubirii*”?

Cred că am răspuns și la prima parte a întrebării; cam așa a fost primită cartea *Triumful iubirii*! Am tipărit până în acest moment 1.005.000 (un milion și cinci mii) de exemplare! Slăvit să fie Domnul!

Apreciez implicarea și sacrificiile făcute de către pastori și membri, tuturor un cuvânt de mulțumire însoțit de urarea: Domnul să-i răsplătească fiecăruia!

Ceea ce ne spuneți este de-a dreptul impresionant! Aș dori să ne vorbiți acum despre abonamente. Au fost unele obiecții în privința perioadei de

abonare. Știu că s-au solicitat sugestii cu privire la acest subiect din partea cititorilor revistei *Curierului Adventist* și a membrilor Bisericii Adventiste. Care sunt concluziile în urma sugestiilor primite?

Le mulțumim tuturor celor care au venit cu sugestii. Dovedind receptivitate față de acestea, am luat câteva măsuri. Din timp anunțăm prețurile periodicelor, mai exact, pe coperta interioară a studiilor Școlii de Sabat din trimestrul III a anului în curs se anunță prețul abonamentelor pentru anul următor. Astfel, fiecare membru știe încă de la 1 iulie prețurile și se poate pregăti în consecință. Apoi am extins perioada pentru abonare (abonament) și am separat parțial abonarea la studiile biblice față de abonarea la reviste. Și o ultimă măsură pe care am luat-o se referă la posibilitatea abonării la reviste pe tot parcursul anului.

De mai multe ori s-a pus în discuție dificultatea persoanelor cu venituri mici de a-și face abonamente la periodicele bisericii. La ultimul interviu, ne spuneți că veți căuta soluții împreună cu bisericile locale și Conferințele. Aveți o soluție și pentru această situație?

Uniunea și Conferințele subvenționează parțial studiile biblice pentru copii, motiv pentru care prețurile acestora a rămas nemodificat ani de zile. Am constatat că persoanele cu venituri mici se abonează la studiile biblice ediția standard, motiv pentru care aceste studii au rămas aproape la nivelul prețurilor existente cu patru ani în urmă. Prețurile sunt semnificativ influențate de taxele poștale percepute pentru coletele expediate. Anul trecut am asistat la o explozie a tarifelor practice de către compania Poșta Română. Ar fi trebuit să creștem mult prețurile studiilor biblice și al revistelor, însă împreună cu cei din conducerea bisericii am găsit soluția distribuirii studiilor biblice trimestriale prin pastori, fapt ce a condus la menținerea prețurilor la un nivel acceptabil. Pentru reviste nu avem altă variantă, continuăm să le expediem prin poștă. Ne menținem preocuparea de a găsi noi soluții care să fie în avantajul abonaților și, în același timp, ne menținem receptivitatea față de noi sugestii ori soluții sugerate de către abonați.

Pe coperta studiilor biblice din trimestrul III 2008 au apărut prețurile periodice pentru 2009. Ne puteți spune de ce au crescut prețurile la aceste publicații și cum ați ajuns la aceste valori?

Consider că se impune o precizare și sunt sigur că mulți dintre cititorii *Curierului Adventist* vor fi surprinși: Editura „Viață și Sănătate” nu beneficiază de subvenții din partea Uniunii sau a Conferințelor. Așa cum menționam ceva mai devreme, Uniunea și Conferințele subvenționează studiile pentru copii, de asemenea subvenționează colportorii în funcție de realizările lor, însă editura trebuie să se autosusțină. Cu alte cuvinte, trebuie să asigurăm salariile angajaților, trebuie dat cezarului ceea ce cere (taxe și impozite), trebuie plătite materiile prime, serviciile către Poșta Română și, nu în ultimul rând, trebuie investit în echipamente și utilaje.

Privite lucrurile dintr-o altă perspectivă, așa spune că am „alinat” puțin prețurile. În condițiile în care prețul hârtiei a crescut cu 20%, în condițiile în care prețul energiei a crescut semnificativ în ultimii trei ani, în condițiile în care tarifele poștale s-au triplat în ultimii trei ani, credeți că pot rămâne prețurile periodice la același nivel? O revistă *Semnele timpului* pe care o expediem unui abonat (majoritatea revistelor le trimitem la adrese personale, deci o singură revistă), implică suma de 1,2 lei, bani pe care îi plătim Poștei Române, așadar, o treime din prețul actual al revistei! Gândiți-vă la celelalte costuri: redactare, grafică, tipar etc.

I-aș ruga pe cei ce consideră că este prea mare creșterea să compare prețurile publicațiilor editurii din 2006 cu cele din 2009, pe de-o parte, iar pe de altă parte să compare prețurile motorinei, pâinii, energiei electrice etc., din 2006 cu cele din 2009 (atenție, nu din 2008!).

Ce proiecte misionare aveți pentru următorii ani?

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am dori să continuăm toate proiectele menționate chiar la începutul discuției noastre, dar în mod special proiectul „Cartea misionară a anului”. Sugestii pentru un nou titlu de carte pentru anul 2009, precum și alte sugestii, le așteptăm din partea cititorilor *Curierului Adventist*.

Am dori să susținem persoane individuale, grupuri, comunități ori districte care se implică în distribuirea de literatură gratuită, tipărind orice titlu de carte și orice cantități solicitate la prețuri foarte mici.

Am dori să păstrăm în ofertă permanentă trei cărți valoroase: *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii)* – 8 lei, *Tragedia veacurilor* – 6,5 lei și *Calea către Hristos* – 1 leu. Toate cele trei cărți sunt pe hârtie de foarte bună calitate.

Ce așteptări aveți de la membrii bisericii și cum ar putea ajuta ei editura ca să-și îndeplinească mandatul încredințat de Dumnezeu?

Presimt că este ultima întrebare, motiv pentru care aș dori să accentuez un gând pe care l-am exprimat doar în treacăt: Sunt profund impresionat de viziunea, de implicarea și de sacrificiul zecilor de mii de membri ai bisericii lui Hristos, de răspunsul prompt la apelul lansat cu privire la „Cartea misionară a anului 2008” – *Triumful iubirii*. Doresc din inimă să vă bucurați veșnic de rezultatul eforturilor și sacrificiilor dumneavoastră!

Ca să fiu rezonabil, mă voi rezuma la trei așteptări:

- Așteptăm noi comenzi pentru *Triumful iubirii*. Cu ajutorul lui Dumnezeu vom onora toate comenzile la același preț, iar celor care comandă cantități mari le asigurăm transportul la domiciliu.
- Așteptăm să vedem în fiecare familie una sau ambele cărți pe care le recomand și care exprimă așteptarea pe care Mântuitorul nostru o are din partea fiecărui om salvat prin jertfa Sa: *Evanghelizare prin literatură*, autor Ellen White, și *Cea mai nobilă chemare*, autor Joseph Hunt.
- Așteptăm susținerea dumneavoastră în rugăciune. Suntem editura bisericii și avem convingerea că am fost chemați să contribuim la încheierea vestirii Evangheliei prin cărți, broșuri și reviste. Suntem parte a bisericii, parte a planului lui Dumnezeu. Suntem împreună-lucrători cu fiecare dintre dumneavoastră.
- Ultima așteptare o îndreptăm către Bunul nostru Părinte: „Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă!” ■

Interviu realizat de Gabriel Dincă

Istoria poporului evreu este plină de învățături. Una dintre acestea este pusă în valoare de o expresie foarte sugestivă întâlnită în mai multe versete din Vechiul Testament. Să ne amintim doar de două versete: „Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească **pe drum**...” (Ex. 13,21) și „Iată, Eu trimit un înger înaintea ta ca să te ocrotească **pe drum**...” (Ex. 23,20). Expresia despre care este vorba este „pe drum”. Aceasta conține un adevăr crucial despre poporul evreu – acela că el s-a aflat în permanență „pe drum”, spre o destinație precisă. De aceea evreii locuiau în corturi și nu în case, de aceea aveau un templu care putea fi montat și demontat. Este emoționant când te gândești că acest popor de peregrini s-a aflat timp de sute de ani „pe drum”.

Expresia „pe drum” se aplică însă nu numai poporului evreu, ci și întregii omeniri, pentru că de mii de ani omenirea se află tot „pe drum”. În acest sens, Domnul Isus spunea: „Mă duc să vă pregătesc un loc” (Ioan 14, 2), sugerând ideea: „... dar voi veți rămâne încă 'pe drum'. În același fel, apostolul Pavel scrie: „În credință au murit toți aceștia... mărturisind că sunt străini și călători pe pământ” (Evrei 11,13), adică „pe drum”. Într-adevăr, încă nu am ajuns acasă. Încă ne aflăm „pe drum”.

Pe drumul spre casă

GEORGE PÎRLITU

Un mare pericol pentru cei care se află „pe drum” este acela de a confunda drumul cu casa. Oricât de frumos și de atrăgător ar fi drumul, el nu este casa. Pământul nu poate fi casa, este doar drumul către casă. Viața de „acasă”, așa cum o creionează Biblia, nu este ca viața pe care o trăim acum „pe drum”, este cu totul și cu totul altfel. Din ea va lipsi experiența lacrimilor, a durerilor, a nedreptăților și chiar a morții. Drumul nu poate fi casa, iar confundarea celor două presupune un risc imens – acela de a nu ajunge niciodată acasă.

Două locuri cu adevărat importante și sfinte „pe drum”

La ora actuală, „pe drum” există multe locuri atrăgătoare. Există supermarketurile la care ne place să mergem atunci când luăm salariul, există casele de odihnă unde mergem în concediu, există alte țări pe care le vizităm și există multe alte locuri care ne plac și care ne atrag. Însă, din mulțimea de locuri care există „pe drum”, doar două sunt cu adevărat importante și sfinte.

Primul loc important și sfânt de „pe drum” este prezentat în Luca 2,49: „De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu.” *Casa Tatălui* este unul dintre cele două locuri sfinte de „pe drum”. Dumnezeu a presărat „pe drum”, ici și colo, *case ale Tatălui*. Comunitatea Popa Tatu, comunitatea Labirint, comunitatea Învingători sunt doar câteva dintre *casele Tatălui*, presărate „pe drum”. Un alt loc important și sfânt de „pe drum” este prezentat în Luca 19,5: „Zachee, dă-te jos de grabă, căci astăzi vreau să rămân în casa ta.” *Casa mea*, familia mea este cel de-al doilea loc important și sfânt de „pe drum”.

Dumnezeu a presărat „pe drum” aceste două locuri nu doar pentru a ne fi călătoria mai ușoară, nu doar pentru a fi călătoria mai frumoasă, ci mai ales pentru a ne feri de a confunda drumul cu casa. Prin *Casa Tatălui* și *casa mea*, Dumnezeu exercită cea mai mare influență asupra unei persoane. În aceste două locuri, copilul este pregătit pentru lupta și greutățile pe care le va întâlni „pe drum”. În aceste două locuri, tânărul

Dacă am putea doar să-L vedem pe Împăratul, în frumusețea Lui, am fi pentru veșnicie fericiți. Îmi vine să strig: “Mergem spre casă!” Ne apropiem de timpul când Domnul Hristos va veni cu putere și mare slavă, spre a-i lua pe răscumpărații Săi în locuințele lor veșnice. (Mărturii pentru comunitate, vol. 8, p.252)

își va hrăni dorul după casă, nu plăcerea pentru cele de „pe drum”. În aceste două locuri, omul ajuns la mijlocul vieții se va refugia când va fi lovit sau chiar răpus „pe drum”. În aceste două locuri, bătrânul va aștepta să i se sfârșească drumul pentru a ajunge „acasă”.

Casa Tatălui și casa mea – cele mai lovite locuri de „pe drum”

Este interesant de observat că astăzi cele mai atacate locuri de pe drum nu sunt stadioanele, nici aeroporturile, ci biserica și familia. Diavolul știe că, prin prăbușirea acestor două locuri, omul ajunge să confunde drumul cu casa și nu mai este capabil pentru lupta de „pe drum”.

Pentru unele persoane, familia este locul în care experimentează suferința la cel mai înalt nivel. În acest loc, copiii, soția sau soțul plâng mai mult decât în oricare alt loc de „pe drum”. În acest loc se vorbește tot mai puțin despre casa de la capătul drumului și tot mai mult despre cele de „pe drum”.

Pentru alte persoane, biserica este locul în care simt cel mai acut indiferența de „pe drum”. În acest loc apar, din când în când, neînțelegeri ca „pe drum”. Parcă tot mai multe persoane pleacă din biserică „pe drum” și tot mai puține persoane intră în biserică de „pe drum”.

Nu este normal ca în *Casa Tatălui* și în *casa mea* să fie ca „pe drum”. Nu este normal ca o persoană să se simtă mai bine „pe drum” decât în propria biserică sau în propria familie. Nu acesta este planul lui Dumnezeu cu cele mai sfinte locuri de pe drum.

Casa Tatălui și casa mea sub presiunea influenței de „pe drum”

Una dintre cele mai mari nevoi din *Casa Tatălui* și din *casa mea* este aceea pe care o evidențiază Ioan 20,7: „Iar

ștergarul care fusese pus pe capul lui Isus nu era cu fâșiile de pânză, ci făcut sul și pus într-un alt loc singur.” Învierea a fost un act mareț, un eveniment mult așteptat și de o mare importanță pentru îngeri, dar mai ales pentru Domnul Isus. Cu toate acestea, Domnul Isus nu se grăbește să iasă din mormânt, ci își ia timp să facă ștergarul sul. Parcă Îl văd cum, cu gesturi măsurate, foarte atent la detalii, întinde ștergarul, apoi îl face sul. De ce? Aceasta este ultima lecție pe care Domnul Isus o predă – este lecția calității. De fapt, calitatea a fost și este o caracteristică specială a lui Dumnezeu. La creație, toate au ieșit „foarte bine”. Dialogul cu femeia samariteancă a fost unul de calitate. Predicile Sale, relația cu semenii sau cu Tatăl au avut calitate.

Trăim într-o vreme a superficialității. La magazin, vânzătoarea ne abordează superficial, iar funcționara din birourile primăriei la fel. Din ce în ce mai rar găsești oameni care să fie preocupați de calitate. Iar marea problemă este că superficialitatea de „pe drum” incet, incet, pătrunde și în familie. Cuvântul „mulțumesc” spus soției sau soțului este din ce în ce mai rar, mai scurt, mai lipsit de muzicalitate și semnificație. Gesturile mărunte, care dovedesc afecțiunea copiilor sau partenerului de căsătorie, cunosc schimbări zguduitoare.

Nici biserica nu este scutită de superficialitatea de „pe drum”. Tânăra care face rezumatul de la Școala de Sabat este o fată foarte capabilă, dar rezumatul are o mare problemă – calitatea. Coriștii au voci superbe, dar au o mare problemă – calitatea. Tehnicianul are multe cunoștințe în domeniu, dar are o mare problemă – calitatea. Prezbiterul este un om influent, capabil și înstărit, dar are o mare problemă – calitatea. În unele biserici încă se mai predică (nu se folosesc casete), dar predicile au o mare problemă – calitatea. Frații se salută cu „Pacea Domnului”, dar salutul acesta are o mare problemă – calitatea. Dacă și

Să ne cunoaștem familia adventistă...

CHINA

Cu o populație estimată la peste 1,3 miliarde de locuitori, adică o cincime din populația lumii, și o suprafață cu puțin mai mică decât Europa, Republica Populară Chineză este, fără îndoială, un tărâm al contrastelor și al necunoscutului. Are o istorie consemnată de peste 4000 de ani, un relief care variază de la zone foarte înalte la deșert și câmpii și o vegetație ce cuprinde aproape tot ce există în emisfera nordică. Deși libertatea de conștiință a creștinilor este de cele mai multe ori nerecunoscută de oficialități, bisericile creștine cunosc o creștere uimitoare.

Tradițional, creștinismul a fost adus în China de apostolul Toma. Primele însemnări sunt însă din anul 635, când misionarii nestorienii au fost primiți de împărat. Primul misionar protestant a fost Robert Morrison, care a ajuns în China în 1807 și a început traducerea Bibliei în limba locală.

Mesajul adventist a fost vestit, pentru prima dată, printr-un laic, Abram La Rue, un fost miner american, care la 65 de ani, cunoscând adevărul, a simțit că Dumnezeu îl cheamă să fie misionar. Primul botez a avut loc abia în 1903, iar din 1905 s-a organizat lucrarea medicală, prin sosirea medicului Law Keem. Sămânța credinței a adus roade pe măsură: în 1918 erau deja 2 Uniuni, 70 de biserici, 67 de școli, un sanatoriu și o editură. Din 1930 s-a organizat chiar Diviziunea China.

Cu toate că regimul comunist și celebra revoluție culturală au frânat dezvoltarea bisericii pe latura instituțională, ultima statistică oficială vorbește despre 362.000 de membri, 999 de biserici și 2.476 de grupe. Printre problemele cu care se confruntă biserica de aici sunt lipsa pastorilor și a publicațiilor adventiste. Pentru Hong Kong și Taiwan situația este totuși alta, în prezent funcționând 3 spitale adventiste, 2 colegii, 2 universități, case de odihnă sau de ajutor social, Radio „Vocea Profeției” și multe altele.

Adventismul este cunoscut până la cel mai înalt nivel, astfel, printre membrii bisericii de aici, avem un fost ambasador, un om de afaceri cu responsabilități în guvern sau una dintre cele mai mari pianiste ale țării. Alături de ei, membrii bisericii dau mărturie despre puterea unui Dumnezeu plin de iubire și credincios.

Adrian Neagu, pastor, Conferința Oltenia

pastorul, care este și el un om capabil, cu experiență, are aceeași problemă – calitatea – atunci în „Casa Tatălui” situația nu este bună.

Lipsa calității distorsionează biserica și familia. Transformă cele mai sfinte locuri de pe drum în locuri obișnuite, lipsite de binecuvântarea lui Dumnezeu.

Preocuparea de a nu rămâne nimeni „pe drum”

Este impresionantă preocuparea unor oameni proeminenți din istoria poporului evreu de a nu rămâne nimeni „pe drum”. Biblia spune: „Iosif a pus pe copiii lui Israel să jure, zicând: Când vă va cerceta Dumnezeu să luați și oasele mele de aici” (Gen. 50,25). Iosif crede că familia lui va ieși într-o zi din Egipt și nu acceptă gândul ca oasele să-i rămână „pe drum”. Anii au trecut, Iosif a murit, iar pe scena evenimentelor apare Moise. Între juruینța pe care o fac fiii lui Iosif acestuia și Moise există o distanță în timp de aproape patru sute de ani. Din acest motiv, inspirația notează: „Moise a luat cu el oasele lui Iosif” (Ex. 13,19). Atunci când Moise întocmește agenda ieșirii din Egipt, include punctul „osele lui Iosif”, deoarece se simte dator față de promisiunea veche de aproape o jumătate de veac. Când Ștefan dă socoteală în fața Sinedriului de credința lui, spune un amănunt care completează tabloul oaselor luate din Egipt: „Iacov s-a pogorât în Egipt, unde au murit și el, și părinții noștri. Și au fost strămutați la Sihem...” (Fapte 7,15.16) Extraordinar! Nu doar oasele lui Iosif au fost luate, ci și ale părinților lor.

De mii de ani, omenirea se află „pe drum”. Încă nu am ajuns acasă. Acasă va fi altfel decât aici. În bunătatea Sa, Dumnezeu a presărat „pe drum” două locuri cu adevărat importante și sfinte – *Casa Tatălui* și *casa mea*. Sunt destinate spre întărirea noastră pentru lupta de „pe drum”. Sunt destinate pentru a ne ajuta să nu confundăm drumul cu casa. Sunt destinate pentru a ne aprinde dorul pentru casă, nu pentru cele de „pe drum”. Sunt destinate pentru a contribui la formarea noastră pentru viața de „pe drum”, dar mai ales pentru viața de acasă. Din aceste motive și din multe altele, Diavolul lovește puternic în cele mai sfinte locuri de „pe drum”. Superficialitatea distorsionează biserica și familia și le lipsește de binecuvântările lui Dumnezeu. Preocuparea lui Iosif și a lui Moise de a nu le rămâne oasele „pe drum” transmise o învățătură extraordinară pentru noi cei de astăzi. De fapt, Însuși Domnul Isus a fost preocupat să nu rămână pe pământ oasele noastre. Din acest motiv, S-a întrupat, a trăit printre noi, a murit pe cruce și tot din același motiv va reveni. Fie ca preocuparea aceasta să fie preocuparea fiecărui tânăr, a fiecărui părinte, a fiecărui slujbaş al bisericii și a fiecărui pastor. ■

*Georgel Pirlitu este
secretarul Conferinței
Muntenia.*

www.paravion.ro

prezintă

Heritage Singers^{USA}

„When the dream comes true”
37 de ani de muzică

Arad – 19 iulie
Târgu Mureș – 20 iulie
București – 26 iulie

Biletele se pot procura prin www.bilet.ro
Informații la telefon 021 210.9420

I-am cunoscut pe românul...

VALERIU PETRESCU

Da, chiar așa. L-am cunoscut pur și simplu pe... *Românul*. Mihai Românul! Lucram în biroul meu de la Uniune când unul dintre colegi m-a întrebat dacă am timp să discut ceva cu un frate care îl căuta pe președinte. Cum președintele era plecat la o evanghelizare și colegul meu era ocupat cu altceva, m-a rugat pe mine să discut cu fratele. Așa l-am cunoscut pe fratele Mihai Românul. Binecuvântată întâmplare!

Am ieșit din birou să-l invit să intre și am dat cu ochii de un bătrân ager, cu mișcări sprintene și cu o ținută demnă. Nu prea înalt de statură, dar drept și plin de vioiciune, a pășit în birou și a trecut direct la subiect. Am aflat că se numește Mihai Românul. Mi-a plăcut numele, fiindcă tare mi-ar plăcea să văd cât mai mulți români ca el. Și apoi îmi amintea de tata. Același statură, aceeași privire directă și pătrunzătoare, aceeași adresare precisă.

Am început să-l ascult. Avea o întrebare foarte serioasă pentru el. Voia să știe dacă un anume paragraf din scrierile soriei Ellen White fusese bine înțeles de el. Nu era un paragraf oarecare, ci unul care părea să-i ofere răspuns la rugăciunile pe care le înălța de mult timp pentru rezolvarea unei probleme. Și a început să-mi povestească concis, precis și bine nuanțat.

Mă uitam la el și nu-mi venea să cred. Un om de 87 de ani, cu o luciditate pe care puteam s-o invidiez. Mi-a povestit cum, ieri, venise pentru aceeași problemă, dar nu găsisese sediul Uniunii. Pe strada noastră este o încurcătură cu numerele, și numărul Uniunii este dublat undeva la celălalt capăt al străzii, adică 2 kilometri mai încolo. Acolo nimerise ieri și fiindcă îl preocupa foarte mult răspunsul, revenise azi. Revenise de la Calomfirești, din Teleorman. Autobuz până la Alexandria. Autobuz până la București.

Tramvaie, troleibuze, autobuz până aici la Uniune.

Mi-a povestit că așa consideră el că este bine ca atunci când are o neclaritate cu privire la o problemă importantă să întrebe conducerea bisericii. De aceea îl căuta pe președinte. Mă uitam și nu-mi venea să cred că azi, într-o perioadă de negare vehementă a autorității, un membru al bisericii simte nevoia să-și clarifice întrebările cerând sfat de la cei pe care-i consideră a fi slujitorii lui Dumnezeu. Mi-a povestit cum, cu ani în urmă, mai avusese o altă problemă nelămurită, că și atunci l-a căutat pe președintele Uniunii, că a primit un răspuns clar și a și procedat în conformitate cu acel răspuns.

Am simțit că mă îmbogățesc sufletește ascultându-l, așa că l-am ispitit să-mi mai povestească despre el, despre familie și despre biserică și am avut ce învăța. O exprimare foarte directă, extrem de lucidă și la obiect. O abordare profund creștină, plină de încredere în Dumnezeu și binevoitoare față de semenii. O înțelegere superioară a lucrurilor cu adevărat importante și o prioritizare clară a ceea ce merită să fie făcut.

87 de ani, o viață trăită în armonie cu principiile biblice nu doar în ceea ce privește moralitatea, ci și în ceea ce privește aspectul fizic. Mi-a spus că este vegetarian și că încearcă să promoveze acest stil de viață, deși nu întotdeauna frații sunt dispuși să-l asculte. „Nu mă supăr”, mi-a spus el, „e mai important să păstrez bunele relații cu frații și să mă rog să ajungă și ei să înțeleagă ce am cunoscut și trăiesc eu decât să insist neapărat să le tot spun ceea ce, de altfel,

Un membru al bisericii care-și trăiește viața în armonie cu ceea ce Dumnezeu i-a descoperit merită tot respectul. Românul nostru este cu adevărat o lumină care strălucește. O biserică cu astfel de bătrâni are viitor!

știu și ei.” Mă uitam la privirea limpede, la scrierile jucăușe din ochii... *românului*, la faptul că citea fără dificultate și fără ochelari și parcă-i vedeam pe pionierii adventismului din România, mergând pe jos, din sat în sat, și semănând semințele adevărului. Așa o fi fost și Ștefan Ivăncică.

Mi-a povestit, dar numai după ce l-am îndemnat la vorbă, fiindcă era foarte conștient de măsura timpului, despre biserica din care face parte și despre cele din împrejurimi, despre oamenii din sat și despre impactul evanghelizărilor. Mi-a povestit cum își gospodărește casa și cum de ani de zile contribuie cu bani pentru a sprijini vestirea Evangheliei. Tocmai din această zonă venea întrebarea căreia îi căuta răspunsul. A fost foarte simplu să accepte ceea ce de altfel știa că este biblic. Niciun fel de încercare de a-și impune vreo părere proprie, care să nu fie susținută de Scriptură. O minte ageră care prindea imediat ideea și găsea locul într-un raționament.

Pentru mine a fost o zi deosebită. Întâlnirea cu fratele Mihai Romănu mi-a umplut inima de bucurie și de speranță. Un om atât de devotat cauzei lui Dumnezeu poate transmite mai mult decât multe predici. Un membru al bisericii care-și trăiește viața în armonie cu ceea ce Dumnezeu i-a descoperit

merită tot respectul. *Românul* nostru este cu adevărat o lumină care strălucește. O biserică cu astfel de bătrâni are viitor!

I-am povestit președintelui când s-a întors din evanghelizare despre vizita fratelui Mihai Romănu și am văzut în ochii lui regretul că nu l-a întâlnit. Am discutat puțin despre impresia pe care mi-a făcut-o acest bătrân venerabil, dar atât de plin de viață. Am simțit că, din când în când, și președinții au nevoie să știe că Biserica lui Dumnezeu este pe mâini bune, pe mâinile... *românilor*! Președintele m-a îndemnat să vă scriu despre această întâlnire. A trecut ceva timp și, luat cu diverse activități, am întârziat. Astăzi mi-am amintit și vă scriu dumneavoastră, tuturor celor care, poate neștiuți de nimeni sau de prea puțini, vă trăiți viața în temere de Dumnezeu și în ascultare de Cuvântul Său. Dumneavoastră, tuturor... *românilor* adventiști, har și pace de la Domnul! ■

*Valeriu Petrescu
este directorul
Deptamentului de
Educație din cadrul
Uniunii Române.*

STIMAȚI CITITORI,

vă încurajăm să ne împărtășiți sugestiile și reacțiile dumneavoastră la articolele publicate, precum și preferințele pentru anumite subiecte sau abordarea unor probleme pe care le considerați importante.

De asemenea, primim cu plăcere experiențe personale cu Dumnezeu, articole nesolicitate, informații și inițiative din viața comunităților.

Toate acestea le puteți trimite pe adresa:

Curierul Adventist, str. Labirint nr.116, București;

e-mail: curierul@adventist.ro

MELATONINA ȘI ...

SPIRITUALITATEA

DR. IONEL BRATU

In 1993, ziarele din toată America au publicat rezultatele unei cercetări conduse de Institutul de tehnologie din Massachusetts. Oamenii de știință de aici au demonstrat că mici cantități de melatonină acționează ca un susținător natural al somnului. De atunci, ea a continuat să primească recenzii entuziaste.

Melatonina este un hormon natural produs de către organism. Ea este secretată de glanda epifiză, localizată la nivelul creierului și are numeroase funcții fiziologice.

Somniferul natural care „repară și reîntinereste”

Cea mai cunoscută acțiune a melatoninei este creșterea eficienței somnului și reducerea timpului necesar pentru adormire. Altfel spus, melatonina ajută la obținerea unui somn mai bun într-un timp mai scurt.

Efecte probabile ale melatoninei

- Protejează contra efectului distructiv al radicalilor liberi generați de carcinogeni, erbicide și radiații.
- Previne sau ajută în lupta contra tumorilor.
- Întârzie unele efecte ale îmbătrânirii.
- Îmbunătățește imunitatea.
- Ajută la controlul stresului.
- Crește capacitatea de a simți plăcerea.
- Reduce colesterolul, tensiunea arterială și riscul de probleme cardiace.
- Reduce riscul de osteoporoză.

Poate că nimic nu a captat atât de mult imaginația oamenilor ca menținerea tinereții. Astăzi, unii sugerează că medicina a oferit prin melatonină cel puțin un candidat parțial pentru „refacerea tinereții”. Afirmatia izvorăște din cunoașterea faptului că adăugarea de melatonină în hrana animalelor le mărește longevitatea. Melatonina reduce uzura pe care o suferă zilnic organismul nostru. Ea a mai fost numită hormonul de noapte care „repară și reîntinereste”. Prin aceste efecte de refacere și reparație generală se pot amâna unele schimbări pe care în mod normal le atribuim îmbătrânirii.

Terapie antistres

Maestroni și colegii săi elvețieni au demonstrat că melatonina are un anumit rol în reducerea impactului stresului asupra sistemului imunitar. Se pare că melatonina ajută pe diverse căi corpul și mintea noastră să se protejeze de stres. S-a dovedit, de asemenea, că melatonina poate juca un rol în menținerea unei dispoziții și atitudini pozitive.

E important de menționat și faptul că o serie de autopsii ale persoanelor care s-au sinucis au găsit semnificativ mai puțină melatonină în creierul lor decât în creierul altora care au murit la aceeași vârstă și în aceeași perioadă a zilei.

În fața atâtor beneficii, nu ne putem dori altceva decât ca în corpul nostru nivelul de melatonină să fie optim. O cale folosită de mulți sunt pastilele de melatonină. Există însă o cale mai simplă, mai ieftină, mai sigură și mai eficientă.

Așa cum spuneam la început, corpul nostru produce melatonină. Procesul este în mare parte controlat de ciclul lumină-întuneric. Producția optimă de melatonină are loc numai noaptea și este dependentă de un mediu fără lumină.

Alte obiceiuri care măresc producția de melatonină

- Consumul de alimente bogate în melatonină, triptofan și vitamina B₁₂.
- Evitarea carenței de calciu.
- Restricția alimentară, în general.
- Postul, în special seara.

Nivelul de melatonină atinge, în general, maximum în jurul orelor 2-3, fiind de 5-10 ori mai mare decât în timpul zilei.

Putem, deci, să creștem cantitatea de melatonină din corpul nostru prin două măsuri simple:

✧ **Asigurați-vă expunerea la lumină naturală în cursul zilei**

Lumina exterioară este incredibil mai intensă decât lumina artificială. Lumina exterioară poate atinge 3.000 de lucși într-o zi însorită. Un mediu interior luminos poate oferi doar 400 de lucși, mai puțin de 15% din luminozitatea zilei. Să ne amintim de sfatul dat de Ellen White acum un secol: „Invalizii se privează prea adesea de lumina soarelui. Aceasta este unul dintre cei mai puternici agenți vindecători ai naturii. E un remediu foarte simplu să te bucuri de razele luminii date de Dumnezeu și de frumusețea caselor noastre în prezența ei.” (MH., p. 275)

✧ **Evitați expunerea la lumină noaptea**

Este cunoscut faptul că, în cursul nopții, lumina inhibă la om producerea de melatonină. E important să evităm expunerea la lumină în timpul nopții și s-o maximizăm în timpul zilei.

Obiceiul de a sta până noaptea târziu este, în general, corelat cu o semnificativă expunere la lumină în acele ore. Din punctul de vedere al producerii de melatonină, ar fi bine să mergem devreme la culcare pentru a profita de întunericul din timpul nopții și să ne sculăm devreme. Avantajul pentru sănătate al culcării devreme a fost arătat de Ellen White acum un secol.

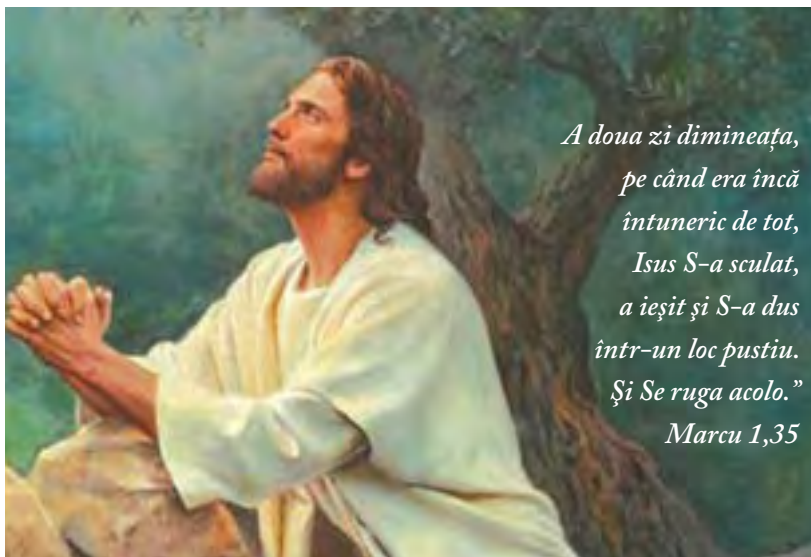
„Somnul este cu mult mai valoros înainte de miezul nopții decât după. Două ore de somn bun înainte de ora 12 sunt mai valoroase decât patru ore după.” (7MR., p. 224)

Adaptat după Neil Nedley, „Proof positive”

Lumină în întuneric

Vin momente în viața așteptătorului lui Hristos când face un bilanț al propriei sănătăți spirituale. Dese sunt ocaziile în care constatăm rămânerea noastră în urmă și luăm decizii de reformă pentru viitor. „Voi studia mai mult!”, „Mă voi ruga mai mult și mai fierbinte!”, „Voi lucra

mai mult timp pentru Domnul!”, „Voi memora versete!”... Însă, din păcate, la următorul bilanț vedem că deciziile au rămas istorie (sau mai rău, legendă) și că starea noastră este aceeași... Și exclamăm împreună cu Pavel: „Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!” (Rom. 7,19). Iar când auzim solia către Laodiceea, inimile noastre suspină și recunosc corectitudinea evaluării Martorului credincios.

*A doua zi dimineața,
pe când era încă
întuneric de tot,
Isus S-a sculat,
a ieșit și S-a dus
într-un loc pustiu.
Și Se ruga acolo.”
Marcu 1,35*

Unde este problema? Unde se împiedică creștinul sincer în alergarea lui către cer?

Soluția o are întotdeauna Isus. Și este dornic să ne-o descopere prin Sfânta Scriptură și prin lucrarea Duhului Sfânt. În experiența mea, de multe ori soluția pentru o viață de biruință a venit de unde mă așteptam mai puțin, din lucruri care, la prima vedere, nu au nicio legătură cu moralitatea sau cu spiritualitatea. Uneori este vorba de lucruri mici, lucruri pe care am fost gata să la sacrificăm pentru altele care ni s-au părut mai importante. Haideți să prindem în această ocazie o vulpe. O vulpe mică, dar care ne cam strică via înflorită... (Cântarea cântărilor 2,15)

situații când Isus a stat seara până târziu pentru a vindeca bolnavi sau din alte motive – din context este însă evident că era vorba de situații excepționale.

Scopul vieții noastre este să ne asemănăm tot mai mult cu Mântuitorul nostru. Oare vom reuși să avem răbdarea Lui, înțelepciunea Lui, pacea Lui, legătura Lui cu Tatăl, fără să practicăm obiceiurile Lui? ■

*dr. Ionel Bratu este medic
cardiolog, profesor de
medicină internă la Școala
Postliceală Teologică-
Sanitară Brăila.*

„Promoția 1978” – întâlnirea de 30 de ani

Între 13 și 15 iunie 2008, a avut loc la București întâlnirea celor care au constituit „Promoția 1978”. O sărbătoare a celor 30 de ani de la încheierea cursurilor Seminarului Teologic Adventist, ani de slujire și responsabilitate în lucrarea Domnului, ani bogați în experiențe, dar și brăzdați de încercări și dificultăți.

Din „Promoția 1978” au făcut parte: Adrian Bocăneanu, Ion Buciuman, Lucian Cristescu, Daniel Geantă, Mihai Ghișoiu, Stelian Iacob, Pavel Memete, Adalbert Orban, Virgil Peicu, Teofil Petre, Constantin Popescu, Cezar Sprianu, Iosif Suciș și Iacob Traitli. Au putut să vină la întâlnire 9 dintre cei 14 absolvenți, din 1978, aproape toți împreună cu soțiile, ceilalți fiind plecați în străinătate, dar participând la întâlnirea noastră prin mesajul colegial pe care ni l-au transmis. Am dorit să gravăm pe stânca timpului un nou Eben-Ezer, dându-I slavă lui Dumnezeu că „până aici Domnul ne-a ajutat” (1 Sam. 7,12). Am dorit să reafirmăm că „noi nu avem de nimic a ne teme pentru viitor decât de a uita calea pe care Dumnezeu ne-a condus până în prezent.” (Ellen White)

Cei prezenți vineri seara la sediul Conferinței București, unde au avut loc întâlnirile, ne-am închinat lui Dumnezeu, re trăind orele de rugăciune de odinioară.

În Sabat, am reîntâlnit bisericile unde am făcut practica anilor de seminar, re trăind amintiri, iar duminică am depănat experiențe din timpul studiilor, din activitatea celor 30 de ani, ne-am amintit de lucrurile care ne-au marcat viața și slujirea, L-am lăudat pe Domnul pentru modul cum ne-a condus până astăzi, am comunicat deschis, colegial și prietenește.

Surpriza fericită a întâlnirii a fost prezența fr. Aristide Doroftei, profesorul nostru venit special din SUA, deși are venerabila vârstă de 93 de ani, aceeași fire apropiată, comunicativă și deschisă. Fr. Gheorghe Indricău (95 de ani), care locuiește tot în Statele Unite, ne-a trimis un mesaj mișcător. Frații profesori: Dumitru Popa și Nelu Dumitrescu, prezenți împreună cu noi, au făcut ca bucuria și părtașia întâlnirii să fie întreagă.

„Am plecat pătruns de o sfântă aducere-aminte și de o binecuvântare cum de puține ori mi-a fost dat să trăiesc. Am fost martorul bunătății divine. Începe să-mi fie dor de pe acum de următoarea noastră întâlnire. Oare când va mai fi? Va mai fi aici sau dincolo? Domnul știe, și Domnul este bun!” spunea fr. Ion Buciuman.

Îi puteți cunoaște mai bine pe cei 14 absolvenți din 1978, puteți citi programul clasei de absolvire, mesajele celor din străinătate, un reportaj complet al întâlnirii, precum și multe, multe imagini pot fi văzute, accesând: <http://promotia1978.blogspot.com>

Întâlnirea membrilor Asociației deținuților pe motive de conștiință

Asociația fraților deținuți pe motive de conștiință aduce la cunoștința celor interesați că întâlnirea din acest an va avea loc la Brașov. Biserica din str. Dr. I. Cantacuzino, nr. 25 ne oferă bucuria unei părtașii sfinte. Așteptăm cu nerăbdare să ne bucurăm în Domnul, în Sabatul din 13 septembrie a.c. Îl rugăm pe Domnul să vegheze, prin îngerii Săi, la călătoria noastră spre Brașov și spre Cetatea sfântă. Pentru alte informații puteți suna la tel. 0233.224.194 sau 0745.239.699

Al dvs. frate, Titu Mihalache, Piatra Neamț

La Cluj, vara se numără..... absolvenții AMiCUS

Sâmbătă, 21 iunie 2008, comunitatea Speranța din Cluj-Napoca a fost gazda festivității de închidere a activității Asociației studențești AMiCUS, filiala Cluj, pe anul universitar 2007-2008, un an plin de activitate pentru studenții clujeni.

Dacă toamna se numără bobocii, la mijloc de iunie la Cluj-Napoca se numără absolvenții. De aceasta dată nu mai puțin de 52 de tineri au fost felicitați, într-un mod deosebit în cadrul festivității, pentru implicarea în activitățile studențești de-a lungul anilor de studiu, dar și pentru ceea ce au reușit să facă din AMiCUS Cluj prin prezența lor acolo.

(Cristina Neagu / Tineret)

S T I R I

În atenția pastorilor pensionari!

Invitație la Stupini!

„**Veniți** să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsună cântece în cinstea Lui! Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare, mai presus de toți dumnezeii. El ține în mână adâncimile pământului și vârfurile munților sunt ale Lui. A Lui este marea, El a făcut-o și mâinile Lui au întocmi uscatul: **Veniți** să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru! Căci El este Dumnezeul nostru, și noi suntem poporul pășunii Lui, turma pe care o povățuiește mâna Lui...” (Ps. 95,1-7)

În perioada 28-30 august 2008 va avea loc la Stupini – Brașov, întâlnirea anuală a Asociației Pastorilor Pensionari.

Vă așteptăm cu multă căldură!

(Comitetul A.P.P. director, Casa de Pensii – Panait Gheorghe)

Convenția instructorilor Școlii Biblice de Vacanță – Vadul Moților

Pe 21 iunie, în cadrul unui program coordonat de Departamentul Slujirea copilului al Conferinței Transilvania de Nord, 47 de instructori ai Școlii de Sabat copii au petrecut un Sabat de neuitat la Centrul de tineret de la Vadul Moților, în inima munților Apuseni.

Încă de vineri după-amiază, într-o atmosferă deosebită de părtașie și rugăciune, participanții au fost motivați prin diversitatea programului: seminare despre activitatea pentru copiii din biserică și din afara ei, experiențe despre Școlile biblice desfășurate, mărturii.

Pe tot parcursul zilei, participanții au primit sugestii pentru cele mai frumoase activități practice care pot fi organizate în activitatea Școlilor Biblice de Vacanță și au avut posibilitatea să pună și să primească întrebări cu privire la acestea.

(Urdaș Gheorghe)

Festivitatea de absolvire ITA – promoția 2008

Duminică, 15 iunie 2008, cei 98 de absolvenți ai Institutului Teologic Adventist, promoția 2008 împreună cu profesori, părinți, prieteni au sărbătorit finalizarea studiilor la cele trei specializări: Teologie adventistă pastorală, Teologie adventistă didactică – Limba și literatura română și Teologie adventistă didactică – Asistență socială.

Atmosfera festivă, plină de emoție s-a reflectat pe fețele celor prezenți, trădând nostalgia anilor de studenție și speranța viitorului. Mesajul plin de putere al pastorului Roy Gane, pentru a îndeplini planul lui Dumnezeu, indiferent ce ne-ar cere, a fost amplificat de cuvântul de trimitere rostit de fr. Lucian Cristescu și de rugăciunea de consacrare înălțată de fr. Viorel Dima. Prezența profesorului Aristide Doroftei, în vârstă de 93 de ani, care a predat la Seminar până în urmă cu peste 30 de ani, a reprezentat surpriza evenimentului. Audiența și-a exprimat respectul și aprecierea prin ridicarea în picioare și aplauze.

Prezentarea absolvenților a reliefat caracterele și personalitățile atât de diverse pe care învățământul adventist și-a pus amprenta considerabil. Acum, ei sunt hotărâți să răspundă chemării de a trăi și a lucra împreună cu Dumnezeu, cu un devotament total, chiar până la moarte, ca apoi să și împăratească împreună cu El (2 Tim. 3,11).

(Erna-Eva Moldvai / secretar-șef,
Institutul Teologic Adventist)

O carte pentru toți părinții

Convenția Departamentului Copii, desfășurată la Stupini, în perioada 26-28 mai 2008, s-a dovedit a fi și o ocazie prielnică pentru lansarea cărții *Credința pe înțelesul copiilor*, scrisă de Larry Burton, profesor doctor la Andrews University School of Education, în colaborare cu Donna J. Habenicht. Prezența lui Larry Burton, unul dintre autori, a constituit unul dintre elementele-surpriză ale acestui eveniment.

Cartea, o apariție editorială mai mult decât necesară, se adresează celor direct implicați în educarea copiilor: părinți, profesori, învățători, educatori, instructori în cadrul unor programe cum ar fi cele de Licurici sau Exploratori, dar și celor care sunt interesați de acest subiect.

Autorii, cercetători și oameni cu experiență în domeniul educațional, și-au propus ca prin intermediul ei să ofere un punct de sprijin celor mai sus-menționați în transmiterea valorilor creștine, în funcție de stadiul de dezvoltare, de specificul copiilor sau de domeniul de activitate.

Prezentarea cărții a fost urmată de o sesiune de autografe, participanții la Convenție având posibilitatea de a-și achiziționa și volumul cu această ocazie. Aceștia au așteptat răbdători primirea unui gând bun și încurajator pe prima filă a cărții. Cartea *Credința pe înțelesul copiilor*, apărută la Editura „Viață și Sănătate”, poate fi achiziționată prin intermediul Departamentelor Educație/ Tineret / Școala de Sabat, la un preț promoțional.

(Cristina Neagu / Tineret)

DUMITRU
DUMITRAȘCU

Marți, 6 mai 2008, s-a stins din viață pastorul pensionar Dumitrașcu Dumitru, născut la 25 noiembrie 1927, în comuna Găvănești, jud. Buzău.

Se alătură Bisericii Adventiste la vârsta de 20 de ani, având-o, la data respectivă, pe bunica din partea tatei membră a bisericii. Urmează cursurile Seminarului Teologic AZȘ, în anul 1956 își finalizează studiile, apoi este angajat în orașul Constanța.

Pe data de 1 septembrie 1927 se căsătorește cu sora Maria Apostol. Ca orice slujitor încep peregrinările. Este transferat la Brăila, apoi la Focșani, unde se naște Clarisa – unicul lor copil. Activează la Bârlad, Iași, Piatra Neamț, Bacău. Activează în calitate de consilier la Conferința Moldova până la pensionare. A fost activ și în timpul pensionării, a vizitat comunitățile pe care le-a păstorit și a căutat să-și îndeplinească cu credincioșie chemarea adresată de Mântuitorul său. A iubit oamenii, a respectat organizația și și-a făcut în permanență datoria.

Suferința, care s-a instalat în ultima vreme, l-a răpus. Și-a încheiat alergarea liniștit și în bune relații cu toți oamenii. Încă o dată se poate spune: „Ferice de morții care mor în Domnul.”

Ș T I R I

Hirotonire în Conferința Moldova

Sabatul din 17 mai 2008 a fost unul deosebit pentru biserica locală din Bajura, jud. Botoșani. Ocazia a fost prilejuită de serviciul special de hirotonire a trei pastori din Conferința Moldova. Este vorba de pastorii Burlacu Gheorghe – districtul Concești (BT), Hotnog Titi – districtul Roznov (NT) și Cotruță Willy – districtul Bârlad (VS).

La acest eveniment solemn au venit rude, prieteni, cunoscuți și mulți membri din bisericile păstorite de cei care au primit binecuvântarea, prin punerea mâinilor. Din partea Uniunii Române au fost prezenți pastorii Emilian Niculescu – secretar, Ioan Câmpian – trezorer. Au fost prezenți, de asemenea, toți membrii comitetului local al Conferinței: Marius Munteanu – președinte, Paul Florin Pauliuc – secretar, Ropotică Ștefan – trezorer, Ionel Mardare – Asociația pastorală, Iorgulescu Ciprian – Școala de Sabat, dar și Daniel Chirileanu – director tineret.

În mesajul special transmis înainte de invocarea binecuvântării, pastorul Ioan Câmpian a vorbit duhovnicește

despre „cei înțelepți... ce vor învăța pe mulți” și care „vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci” (Daniel 12,3) – cu aluzie directă la misiunea pastorală încredințată de Dumnezeu fiecărui serv al Său.

Pastorul Emilian Niculescu a cerut, în rugăciunea de binecuvântare, un sprijin deosebit pentru slujitorii Domnului în aceste vremuri de sfârșit a istoriei acestui pământ, iar pastorul Marius Munteanu le-a adresat celor trei un mesaj de bun venit în rândul pastorilor hirotoniți și de trimitere în misiune. Soțiilor pastorilor hirotoniți le-a fost adresat un cuvânt de bun venit din partea Lorianei Munteanu.

Programul special a continuat după-amiaza cu o masă de părtășie, pentru toți musafirii prezenți la această ocazie și un serviciu divin special, unde pastorii proaspăt hirotoniți și câțiva pastori dintre cei prezenți au avut ocazia să prezinte câte un mesaj din partea Domnului. Într-o atmosferă de închinare, dar și plină de bucurie, toți cei prezenți au cântat și s-au rugat, mulțumitori pentru că L-au simțit pe Dumnezeu în mijlocul lor.

(Viorel Dascălu – pastor Darabani, Conferința Moldova)

MICII VOLUNTARI

Andrei și Sara erau încântați de vacanța ce le stătea în față: aveau de gând să meargă la bunici, să petreacă seri de neuitat în fața unei căni cu lapte proaspăt și să se bucure dimineața de un peisaj pe care, la oraș, nu îl puteau vedea niciodată. Cel mai mult le plăcea noaptea când, înainte de a se culca, priveau pe fereastră jocul steluțelor care păreau să clipească pentru ei și să le zâmbească pentru a le face somnul senin. Întotdeauna, sfârșitul școlii însemna pentru ei, în primul rând, grăbirea momentului în care aveau să ajungă în brațele bunicii și ale bunicului, dar și în brațele naturii primitoare și vesele.

Cu câteva zile înainte de data hotărâtă cu mult timp înainte pentru plecare, mama i-a chemat pe cei doi copilași să le spună ceva important:

– Dragii mei, știu cât de mult vă doreți să vă petreceți vacanța la țară, dar vara aceasta nu se mai poate. Bunicul e foarte bolnav și nu vă poate primi. Trebuie să rămâneți aici.

Copiii s-au intristat, mai ales când au aflat că trebuie să renunțe la plecare din cauza unui motiv atât de trist. După ce mama le-a dat vestea, cei doi s-au apucat de treabă în grădina plină cu flori, decorate cu superbe nuanțe, activitate pe care cei doi o făceau des când voiau să pună ceva la cale. S-au rugat pentru ca bunicul să se facă bine și Dumnezeu să îl însănătoșească repede, după care s-au tot gândit ce să facă pentru a-și înfrumuseța vacanța.

– Știu! zise băiatul fericit, după ce mirosi un trandafir ce-și înălța sfios căpsorul elegant către soare. Putem face și aici lucruri la fel de frumoase ca la bunici și putem, totodată, să rămânem în mijlocul naturii.

– Cum așa, Andrei? i-a răspuns fetița un pic neîncrezătoare, deși ea, fiind mai mică, nu se îndoaia niciodată de dreptatea fratelui ei.

– Vom anunța mai mulți prieteni și colegi de proiectul nostru, pentru a fi cât mai eficienți. Noi ne bucurăm mereu de verdețură și de aer proaspăt, dar mulți dintre colegii mei nu au bunici la țară, iar atunci când vor să se bucure de natură, nu au la dispoziție în orașul nostru decât un parc ucis zilnic de poluare și mizerie. Hai să facem ceva pentru ei, ca să nu mai arate parcul așa!

Zis și făcut. Sara nu era, la început, foarte încântată de faptul că urma să petreacă o zi întreagă strângând gunoaiile altora în loc să zburde fericită în satul plin de prospețime al bunicilor, dar mama i-a explicat că astfel de gesturi nu trebuie să lipsească din viața unui creștin, oricât de mic ar fi el ca vârstă. Și-au anunțat prietenii și, în ziua stabilită, s-au trezit devreme, au mâncat teimeinic și s-au îndreptat entuziași către parcul cel mai mare din orașul lor. Desigur, erau mai puțini copii decât se adunau de obicei când era vorba de joacă, dar asta nu i-a descurajat, mai ales că au început totul cu o rugăciune. Dacă la început Sara se temea că munca aceasta va fi prea aspră, în scurt timp devenise cel mai harnic membru al echipei, mai ales că strânsul gunoaielor nu o împiedica să se oprească din când în când pentru a-și desfăta nările cu mirosul florilor sau pentru a-și bucura ochisorii cu un cer al cărui mov cu albastru, din fericire, rămăsese

neschimbat de răul pe care oamenii îl fac în natură.

– Eu nu mai pot! a strigat la un moment dat Adrian, cel mai mic băiețel care venise la curățenie. Nu mai mâncăm ceva?

Toți au știut că e, într-adevăr, vremea pentru pauză. Și-au scos mâncarea, ocazie cu care Andrei le-a explicat prietenilor săi, care veniseră cu mâncare nesănătoasă, de ce e important ca atunci când depui efort fizic să te hrănești cu multe fructe și legume și alte preparate sănătoase. La sfârșit, toți au promis că atunci când se vor mai întâlni pentru un astfel de proiect, vor aduce numai hrană sănătoasă și consistentă.

În câteva ore, copilașii au transformat parcul într-un loc agreabil, atât pentru plimbare, pentru meditație, cât și pentru joacă. Erau obosiți, dar meritase – au ajutat natura să intre din nou în drepturile ei. Profesorii și primarul i-au lăudat, iar micii ecologiști I-au mulțumit lui Dumnezeu că le-a dat putere să muncească spre slava Numelui Său.

– Copii, am o veste bună pentru voi! le-a zis mama curând, aducându-le la masă un castron plin de căpșune proaspete și lucioase, culese chiar atunci din grădină. Bunicul s-a însănătoșit datorită rugăciunilor noastre și e gata să vă primească de mâine!

– Ce bine, ce bine! au zis copiii în cor.

– Bunicul sigur va fi mândru de noi când îi vom povesti ce am făcut în parc!

– Cu siguranță! Abia aștept să îi zic cât de frumos a fost, dar tot o să îi spun că nimic nu se compară cu cerul și cu aerul proaspăt de la țară! Ce plăcut va fi! rosti fata.

Copiii s-au dus la culcare fericiți de o așa răsplată pentru munca lor, mulțumindu-I împreună lui

Dumnezeu pentru felul cum a condus toate lucrurile. ■

PIERDUȚI

ÎN CASA DOMNULUI?!...

El le-a zis:

„De ce M-ați căutat? Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” (Luca 2,49)

Un detaliu de traducere

Poate fi o surpriză să descoperi că Luca 2,49, în textul grecesc, nu conține cuvântul „casa”. Comentariul biblic AZȘ ne spune că „în casa Tatălui Meu” este „literal, în [lucrurile] Tatălui Meu, o expresie care poate să se refere fie la lucrarea Tatălui Său, fie la casa Tatălui Său.”¹

Are vreo importanță dacă tânărul Isus „S-a pierdut” în casa lui Dumnezeu sau în lucrarea lui Dumnezeu? Va trebui să schimbăm ceva în viața noastră de biserică, dacă descoperim că locația casa Domnului se referă la acțiunea lucrarea Domnului? Este o legătură directă între reînvierea de la Fața Domnului și acceptarea semnificației adevărate a mergerii noastre la biserică?

Comentariile biblice surprind fără echivoc nuanțele exprimării doctorului Luca. Dacă avem în vedere faptul că Iosif și Maria L-au căutat pe Isus printre rude și L-au găsit la Templu, atunci traducerea ar putea fi „printre cei care aparțin Tatălui Meu” sau „în casa Tatălui Meu”. Expresia „în cele [plural] ale Tatălui Meu” ne vorbește despre lucrările, activitățile și preocupările Tatălui ceresc. Astfel, este sugestivă traducerea „să fiu angajat în lucrările Tatălui Meu”. O paralelă sintactică poate fi găsită în 1 Cor. 7,32.34, redată prin expresia „se îngrijește de lucrurile Domnului”.²

Misiunea: un detaliu vital

Același comentariu ne explică: „Pentru prima dată în viața Sa, Isus înțelege și proclamă divinitatea Sa, ca Fiu al lui Dumnezeu... În inima Sa s-a născut o înțelegere a tainei misiunii Sale pe pământ... Înainte ca Hristos să vină pe acest pământ, planul pentru viața Sa a fost pus înaintea Lui, desăvârșit în toate detaliile sale” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 128). Asemenea timpului stabilit pentru întruparea Lui (Gal. 4,4, *Hristos, Lumina lumii*, p. 25), „fiecare eveniment în lucrarea Sa a avut timpul său special” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 421). „Cu toate acestea, când El a venit pe pământ, a fost călăuzit pas cu pas, în timp ce pășea printre oameni, de voința Tatălui, descoperită față de El zi de zi.” (*Idem*, p. 128)

Pana inspirată descrie „pierderea” tânărului Isus „în casa Tatălui”, ca fiind o descoperire și o asumare a misiunii primite de la Tatăl. „Întrebarea pe care El le-a pus-o cuprindea o învățătură. ‘Oare nu știți’, spuse El, ‘că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?’ Isus Se angajase în lucrarea pentru care venise în lume... El ascunsese în inimă taina misiunii Sale,

așteptând cu supunere timpul hotărât pentru El de a-Și începe lucrarea... De îndată ce I Se descoperise în Templu misiunea pe care o avea, El S-a ferit de legăturile cu mulțimea... La serviciul pascal, (...) Dumnezeu dorea ca ei [credincioșii Săi] să fie conduși la studiu plin de rugăciune și meditație cu privire la misiunea lui Hristos. (*Idem*, p. 38, 39 – sublinierea autorului)

O loialitate mai înaltă

Ce o fi simțit Iosif când L-a auzit pe copilul Isus vorbind despre Altceva ca fiind „Tatăl Meu”? Isus nu Și-a neglijat obligațiile filiale, ci Și le-a asumat la un nivel superior: ascultarea de planul Tatălui ceresc era prioritatea misiunii Sale. Mântuitorul nostru a rămas consecvent acestei atitudini: „Cine iubește pe tată sau pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine” (Mat. 10,37). Ca Fiu, Domnul Isus L-a ales mereu pe Tatăl și programul Său ca primă prioritate.

Ce fac eu? Ce înseamnă pentru mine casa Domnului? Pe cine sau ce iubesc eu cel mai mult? Dacă răspund că așa e obiceiul, de a trece periodic pe la stația de alimentare cu predici și noutăți, atunci trebuie să recitesc urgent Luca 4,18.19 și Matei 25,31-46. Tatăl nostru este mai presus de prezența la adunare, mai presus de bifarea îndeplinirii unor exerciții bisericești. El are un program pentru viața mea, iar eu „trebuie” – asemenea Domnului Isus (Luca 4,43; 9,22; 13,33; 17,25; 22,37; 24,7.26.44) – să fiu atras și cufundat în acest program.

„Nu știți...?” exprimă mai degrabă uimire, decât reproș. La 12 ani, Domnul Isus știe ce înseamnă a fi în casa Tatălui Său. Iosif și Maria nu înțelegeau. Să fie adevărat că tinerii și copiii din adunările noastre sunt încă uimiți de ce părinții bisericești nu descoperă care este lucrarea Tatălui de sus? Suntem noi pierduți în casa Domnului, fără a fi cufundați în lucrarea Domnului? Care este uimirea Mântuitorului cu privire la mine și la tine? ■

¹ Nichol, Francis D.: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary: The Holy Bible With Exegetical and Expository Comment*. Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1978 Luca 2:49

² Cf. Nolland, John: *Word Biblical Commentary: Luca 1:1-9:20*. Dallas: Word, Incorporated, 2002

*Teodor Huțanu este
președintele Uniunii
de Conferințe din
România.*

Primul Simpozion de Nutriție Vegetariană

10 – 12 Septembrie, 2008

Campusul Universitar Cernica, Ilfov

Tematică

- Impactul dietei vegetariene asupra bolilor cardio-vasculare, bolilor canceroase, obezității și altor boli cronice netransmisibile
- Adecvarea nutrițională a dietelor vegetariene
- Nutriția în graviditate: efecte pe termen lung
- Copiii vegetarieni
- Vitamina B12 în graviditate și alăptare
- Strategii de schimbare a dietei
- Alimente modificate prin inginerie genetică

Invitați

Prof. dr. Gary Fraser
Prof. dr. Ella Haddad
Prof. dr. Patricia Johnston
*Universitatea Loma Linda,
California, SUA*

Prof. dr. Winston Craig
*Universitatea Andrews,
Michigan, SUA*

Taxă de participare

- Tarif regulat: 130 lei
- Tarif redus (înscriere până la 15 august): 100 lei
- Tarif studenți (înscriere până la 15 august): 80 lei

Cazare și masă

- 30 lei / noapte
- 15 lei / masă

Credite EMC

Personalul medical va beneficia de credite de educație medicală continuă.

Informații suplimentare

Tel: 0744-629359

Sponsorul principal
SanoVita SRL, Râmnicu Vâlcea

SanoVita

Parteneri media

Speranța TV
Radio Vocea Speranței
Casa de Editură "Viață și
Sănătate", București
Editura Prisma, Târgu Mureș

Informații, înscriere și rezervări online

www.asociatiasanatate.ro